

КАТОЛИЧЕСКИ ВЕСТНИК

ИСТИНА - VERITAS

Издание
на Католическата
епископска
конференция в България

Ego sum via, et veritas, et vita? Jo 14,6

Брой 9 (1442)

София, септември 2010 г.

Цена 0.50 лв.

27 септември - Световен ден на туризма

Туризъм и биоразнообразие

С темата „Туризъм и биологично разнообразие“, предложена от Световната организация по туризъм, Световният ден на туризма иска да даде собствен принос за 2010 г., обявена от Генералната асамблея на ООН за Международна година на биологичното разнообразие.

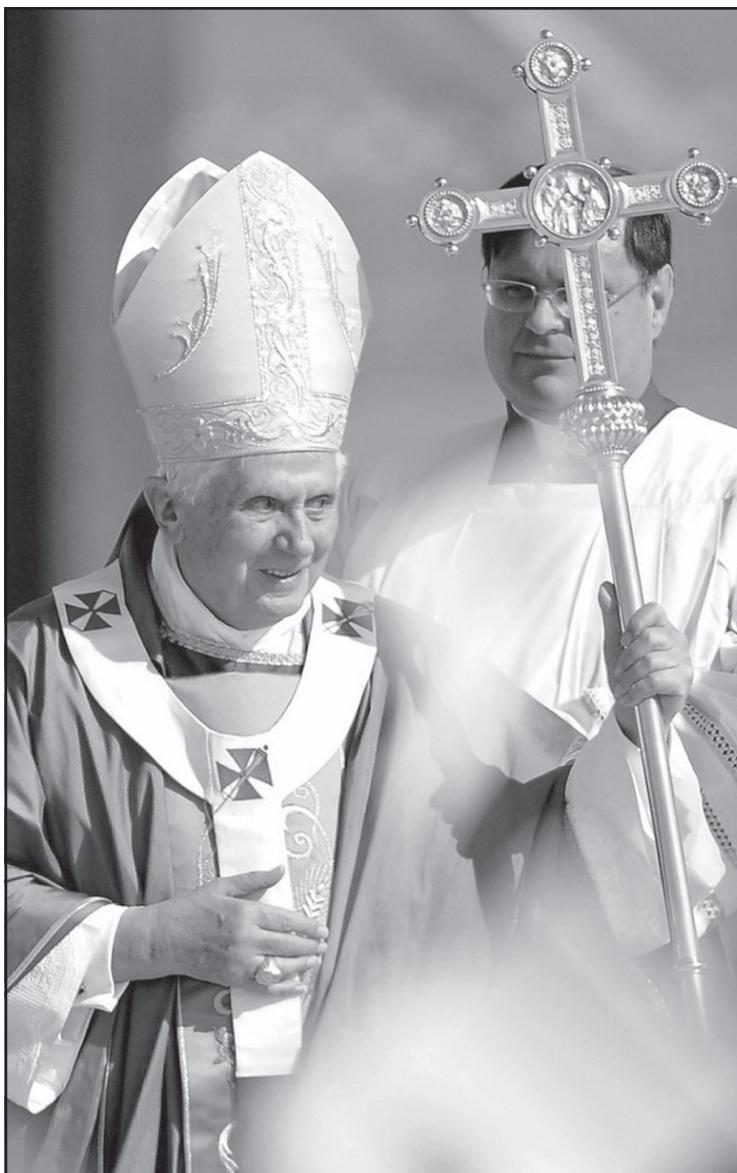
Биологичното разнообразие се отнася към голямото богатство на съществата, които живеят по земята, както и към чувствителното равновесие на взаимозависимостта и взаимодействието между тях и физическите условия, в които се развиват и обуславят. То се изразява в различните екологични системи - например горите, влажните зони, пустините, кораловите рифове, пленните, моретата или полярните зони.

Тях ги застрашават три големи опасности, които изискват спешна намеса: климатичните промени, опустяването и загубата на биоразнообразието. В последните години опасностите са нараснали с небивали размери. Последните изследвания сочат, че на световно ниво са застрашени да изчезнат 22% от бозайниците, 31% от земноводните, 13.6% от птиците и 27% от кораловите рифове.

За тези промени допринасят в голяма степен множество сектори на човешката дейност, между които без съмнение е туризъмът, който бързо се разраства. В тази насока мо-

же да се припомнят цифрите, дадени от Световната организация по туризъм. Ако през 1995 г. туристите, пътували извън страните си, са били 534 млн., през 2000 г. те са 628 млн., а предвидданията за 2010 г. са за 1 милиард; през 2020 г. се очаква броят им да достигне 1.5 милиарда (при среден годишен прираст 4.1%). Към тези цифри на международния туризъм могат да се прибавят и онези на вътрешния туризъм. Всичко това показва силен растеж на този икономически сектор, който води до важни резултати за запазването и поддържането на биоразнообразието, но и генерира последващи опасности за околната среда, по-особено за онова, що се отнася към употребата без мярка на ограничения природни дадености (като питейна вода и територия) и до голямото количество остатъчни замърсявания, които надвишават ко-

[На стр. 6](#)

Вярата се показва от делата

По повод 100-годишнината от рождението на блажената Майка Тереза от Калкута Софийско-Пловдивският епископ Георги Йовчев отслужи литургия на 26 август от 18.00 часа в катедралния храм „Свети Лудвиг“ в Пловдив. С Него-во високопреосвещенство съслужи генералният викарий на епархията отец Стефан Манолов. Монс. Георги в началото на своята проповед говори за срещата, която е имал с Майка Тереза, когато е бил в Рим през 1980 г. по време на Синода на епископите, и разговорът им е бил на български език. Епископът подчертава, че тя е израснала в смесено общество на хора от различни националности и в него тя е получила дарбата да разбере, че трябва да бъде инструмент на Божественото милосърдие, да бъде ръцете на Бог за бедните и изоставените. Епископът определи простотата и дълбокото упование в милосърдието на Бог, Който е

[На стр. 8](#)

Нашите блажени - вече реабилитирани

Интервю с Лъчезар Тошев, вносител на проекта за изменение и допълнение на закона за реабилитация

- Уважаеми г-н Тошев, представете се с няколко думи.

- Роден съм в Свищов през 1962 г.Православен християнин. Професионалното ми образование е молекулярна биология и молекулярна генетика. Депутат съм от СДС за шести мандат, избиран от 1991 г. до настоящия мандат винаги от София. От 1992 г. съм член на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (PACE) с прекъсване от 2005-2009 г., през което време обаче PACE ме обяви за почетно асоцииран към асамблеята. В PACE съм вицепрезидент на групата на Европейската народна партия /християндемократи/

- Освен самото име какво друго се съдържа в Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица (ЗПГРРЛ)?

- Законът беше приет през 1991 г. и неколкократно променян след това. Той включ-

ва политическа и гражданска реабилитация на репресирани от комунистическия режим в България, обезщетения на жертвите и добавки към пенсията на тези лица или ако те не са живи - на техния преживял съпруг.

- Защо бе необходима последната промяна в ЗПГРРЛ?

- Защото бяха останали нерешени случаи с реабилитация на репресирани лица. С приетата поправка се реабилитираха репресираните от 9 до 12 септември 1944 г., които досега нямаха право на реабилитация и всички опити да се прокара този текст среща-ха още отпор от БСП. Досега реабилитацията започваща от 12 септември 1944 г., което беше несправедливо спрямо убитите в първите три дни след началото на комунистическия терор. Реабилитираха се осъдените от III тринадесеточленен състав на Народния съд по дело №3 от 1945 г. за участвалите в комисииите за

Катин и Виница, които са заявили през 1943 г., че масовите убийства и геноцидът над полските офицери са извършени от съветските специални служби. Сега цял свят знае, че е така. Даже Русия предостави документи по случая. Но у нас осъдените оставаха нереабилитирани, неза-

висимо че са казали истината. Това са трима православни архимандрити: архимандрит Николай (по-късно епископ Макариополски), архимандрит Йосиф (по-късно за известно време ректор на Пловдивската семинария) и архимандрит

[На стр. 4](#)

„Каритас“ - село Малчика, по уникален начин отбеляза кампанията „Нулева бедност“ В своята енория

Стена на бедността и нищетата събориха в с. Малчика представители на различни „Каритас“ организации от България и Италия. По традиция „Каритас“ - с. Малчика, отбелязва Дена на доброволца в своята енория „Света Анна“, но тази година празникът

беше по-различен, беше посветен на кампанията „Нулева бедност“ на „Каритас“ - Европа.

Гости на събитието бяха доброволци и служители от организацията на „Каритас“ в Русе, Белене, с. Малчика,

[На стр. 9](#)

Първите български доброволци

Това лято при отците салезиани имаше голяма група от доброволци, които им помагаха в тяхната дейност. Петима бяха българи - Андрей, Жоро, Сашо, Илияс и Миладин.

Доброволците главно организираха летните лагери за момчета през юли. Когато нямаше лагер, работата продължаваше в Казанлък или Стара Загора. В Казанлък момчетата имаха изготвен график за готвене, чистене на помещенията, подреждане на библиотеката, ремонтиране на ко-

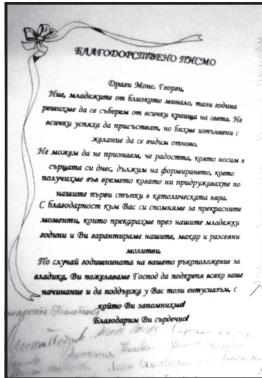
[На стр. 6](#)

Благодарствено писмо

До Негово високопреосвещенство епископ Георги Йовчев бе изпратено благодарствено писмо от младежи по повод на 22-рата годишнина от посвещаването му в епископски сан. Младите хора изпращат благодарствения адрес до своя епископ, тъй като радиността, която носят в сърцата си днес, дължат на формирането, което са получили във времето, когато са придвижавани от епископа по своите първи стъпки в католическата вяра. В него още се казва, че с благодарност към Софийско-Пловдивския епископ си спомнят за прекрасните моменти, които са прекарали през своите младежки години, и отправят към монс. Георги своите молитви. На края те пожелават Господ да подкрепи всяко негово начинание и да поддържа у него този ентузиазъм, с който са го запомнили.

Благодарствените слова бяха подписаны собственоръчно от младежите на среща, провела се на 30 юли в Пловдив. Тя започна със света литургия в катедралния храм „Свети Лудвиг“, отслужена от генералния викарий монс. Стефан Манолов. После срещата продължи в неформална обстановка; към нея се присъединиха и отец Стефан Манолов, и отец Румен Станев.

Благодарственото писмо бе предадено на Негово високопреосвещенство монс. Георги Йовчев на 31 юли - деня на годишнината от ръкополагането му за епископ.

Лагер в енория „Света Анна“, с. Малчица, на младежи от „Каритас“ - Амброзиана

На 17 юли в енорията пристигна група младежи от „Каритас“ - Амброзиана, с които имаме вече дългогодишно сътрудничество, за да проведат двуседмичен лагер тук заедно с младежите от нашата енория. За тези две седмици бе свършена много работа и бяха осъществени най-различни инициативи. През първите дни младежите посетиха всички болни от енорията, като за спомен на всеки бе подарена броеничка, тъй като в това време беше вече започната деветница за наближаващия енорийски празник на света Анна. В нашата енория вече стана традиция по време на деветница да се изнася статуята на света Анна и през тези девет дни да се служи литургия в различни райони на селото. Това много се харесва особено на стари и болни хора, които не могат да посещават черквата и да участват на литургии, защото по този начин имат възможност да се черкуват. Както предни години, така и тази литургии, служени по райони, бяха посетени от много вървящи. Всички болни бяха поканени от младежите на тържествена литургия на 25 юли, като на тях бе дадено тайнството маслоосвещаване, за което на нашия енорийски свещеник в помощ бе отец Даниел Жилие; след това те присъстваха заедно с болните на обяд, пригответ за всички от енорията и „Каритас“. Болните бяха иззовани от домовете си до черквата и обратно от младежите доброволци от „Каритас“ - Амброзиана, и от с. Малчица. На този ден присъстваха 52-ма болни.

Другото нещо, с което се занимаваха младежите, беше анимация на децата. Всеки ден от 10 часа те се събираха и играеха с тях на различни организирани игри. Наред с това заедно с децата от селото бе посетен и домът за деца с умствени увреждания в с. Згалево, след което пък децата от Згалево посетиха с. Малчица, където бе проведена олимпиада и бяха изльчени победители. За децата от с. Згалево младежите организираха разходка до Белене, където бяха посрещнати от енорийския „Каритас“ на Белене. Г-жа Елка Дулева накратко разказа с какво се занима-

ва в момента тяхната организация, след това отец Корадо разказа за живота на нашия блажен епископ Босилков. След кратка молитва той предостави на всеки, който желае, възможност да се поклони пред реликвата на блажения Евгений. Посетихме също така парк Персина, който оставил в нас много приятни впечатления както от обслужващия персонал, така и от изложбата, която видяхме наред с изльчения фильм.

Заедно с всичко това акцент през тези дни беше организирането Деня на доброволеца (24 юли), който празнуваме в нашата енория вече три години, като тази отбелаязахме и две години от изграждането на „Стената на доброволеца“. За този ден всяка година има определена тема, а тази година темата беше съобразена с темата на „Каритас“ - Европа: „Нулева бедност“.

Младежите от Италия и нашите младежи заедно с доброволците от „Каритас“ работиха усилено за осъществяването на тази инициатива, така че идеята да достигне до сърцата на всички. Наистина усилията и положенията на младежите бе беше построена друга стена, на която бяха представени различните ситуации на бедност, която не се изразява само от липса на финансови ресурси - израз на бедност е да си безработен, болен, самотен, да си без дом, да си духовно беден, морално беден... Всичко това на стената бе изобразено със снимки, различни слова, върху които младежите през седмицата размисляваха, когато чуха думата бедност.

„Аз как си я представям?“ - тези думи бяха написани там. Беше дадена възможността на всички представители на „Каритас“ по места, които уважиха поканата и бяха в този ден заедно с нас, да споделят опит и да сме съпричастни с всички бедни хора, да напишат и те своите думи, с които според тях се изразява бедността. Най-напред това направиха представителите от генералния секретариат на „Каритас“ - България, след това „Каритас“ - Русе (епархия и енория), „Каритас“ - Амброзиана, „Каритас“ - Малчица, „Каритас“ - Белене, „Каритас“ - Куклен, „Каритас“

- Малко Търново, кметът на с. Малчица, читалище „Малчица“, основно училище „Малчица“, един доброволец от Корпуса на мира.

След като всички взеха участие, се ангажирахме да работим срещу бедността и в знак на това тази стена бе разрушена с кирки от същите тези представители. Когато тя бе вече разрушена, на истинската „Стена на доброволеца“ се откри една много приятна и хубава картина - дъга, а под нея две протегнати красиви ръце, показващи какви в момента са нашите ангажименти, за да помагаме на нуждаещите се. Ангажиментите бяха представени отново със снимков материал и с различни слова, изразяващи какво е човешката взаимопомощ, като материалите бяха предоставени от „Каритас“ и свързани с дейностите на организацията в енориите. На фона на тази картина отец Даниел ни изнесе увлекателен катехизис, като направи връзка между бедността, която се шири по света, и Словото Божие и молитвата. Накрая всички бяха поканени да подпишат петицията срещу бедността и да участват в акцията „Помогни с това кафе“. Активността беше голяма, много хора, които не пиеха кафе, минаха и оставиха своята лепта в помощ на бедните и всеки, който се подписваше, получаваше по един цитат от Библията. Денят приключи с много хубав празник.

Другият акцент през тези дни беше енорийският ни празник 26 юли - Света Анна. Присъстваха много гости и свещеници от Белене, Ореш, Трънчовица, Драгомирово, Свищов, Плевен, Велико Търново, София, Полша. В помощ се бяха притекли и младежите от Белене за изпълнението на песните, за което енория Малчица много им благодари. На тържествената литургия проповядва отец Срахиля Каваленов. След нея гостите присъстваха на концерта, представен от полската общност на капуцините от Краков и приятели. Атмосферата по време на концерта беше невероятна. Само това успяхме да свършим през тези дни. Благодарим на всички от енорията, на всички приятели и наши съмишленици, които с каквото можаха, ни помогнаха за осъществяването на тази програма, особено на хората, които приеха гостите ни за нощуване при тях. Благодарим ви! Дойде времето и за следващата група, която пристигна на 18 август.

**М. БАЛЕНКОВА,
енория Малчица**

ИСТИНА - VERITAS

продължител
на в. „Истина“ (1924 - 1949 г.)

**Директор
свещеник Благовест
Вангелов**
Адрес на редакцията:
1606 София,
ул. „Люлин планцина“ № 7
Тел. 954-32-62
E-mail:istina-v@techno-link.com
Редактор Марио Георгиев
ISSN 0861-6450

Нека ни просветли Господ

Софийско-Пловдивският епископ Георги Йовчев предстоиелства тържествената литургия, с която бе честван храмовият празник на катедралния храм „Свети Лудвиг“ в Пловдив на 25 август от 18,00 часа. Литургичната радост на празника бе споделена от монс. Йоан Робу, архиепископ на Букурещ, който бе и проповедник по време на службата. С двамата епископи съслужиха свещеници от Софийско-Пловдивската епархия както и двама румънски свещенослужители - секретарят на архиепископ Йоан Робу и енорийският свещеник на катедралната черква „Свети Йосиф“ в Букурещ. Епископ Георги Йовчев се обърна към архиепископ Робу, свещениците и всички присъстващи, на които честити празника и призова с техните молитви над Софийско-Пловдивския диоцез да се излезе благодарата на Свети Дух.

Монс. Йоан Робу в началото на своята проповед подчертала, че неговото пътуване до Пловдив се вписва между многото пътувания, които епископи от България са приемали до Букурещ в течение на вековете, и насочи вниманието си към съвместната история, белязала живота на католиците в България и Влахия (настоящата територия на католическата архиепархия на Букурещ). Изтъкнало бе, че плодовете на апостолата на българските епископи във Влахия са чест за така известната радалата, но силна Католическа църква в България, чиято история хармонично се е вплита в историята на Католическата църква в Румъния. Католиците от България - епископи, свещеници, монаси и миряни, са оставили в историята на Църквата на

хидиоцеза на Букурещ дълбока и незаличима следа на вярност към Христос и на общение с наследника на Петър - Светия отец на Рим. Подчертано бе още, че без приноса на католиците от България е трудно да си представим каква била съдбата на Католическата църква в Южна Румъния в миналото, но също така и днес. „Днес мога да отдам почит на всички тези, които, идвайки от България, са допринесли за изграждането и развитието на Католическата църква във Влахия, Олтения и Добруджа, и мог да им благодаря, идвайки в техния дом. Щастлив съм да донеса своите благодарности именно в катедралата в Пловдив, където се почита свети Лудвиг“, каза архиепископ Робу. Проповедникът говори и за живота и делото на краля на Франция, който се е ръководел от Божията воля дори в най-големите трудности и може да бъде за нас пример и застъпник. Архиепископът подчертала, че докато е правел кратки обзор на миналото на Църквите във Вългария и Румъния и споменавал някои имена на епископи както Павел Дуванлията, Франческо Ферери, Фортунато Ерколани, Джузепе Молайони, отново са му зазвучали думите от първото четиво от литургията: „...за да ви дадем себе си за пример, та да ни подражавате.“ „Струва ми се, че тези слова се обръщат към нас и нашите предшественици. Нека тези думи отново ни засегнат и да се запитаме какво трябва да направим, за да бъдем отново едни до други в съвместното заздравяване на Католическата църква в България и в Румъния“, каза монс. Робу. С призыва: „Чрез посредничеството на свети Лудвиг нека ни просвети Господ, към Когото отправяме молитва „Господи, бъди осветител и закрилник на Твоя народ“, завърши проповедта на архиепископа на Букурещ.

2 ИСТИНА
VERITAS

Брой 9 (1442)
септември 2010 г.

Холандия. Футболистът от националния футболен отбор Уесли Снайдер се е покръстил и приел католическата вяра. По време на световното в ЮАР той е поддържал постоянна телефонна връзка със своята испанска приятелка Сабина - ревностна католичка, която го е вдъхновявала с молитви и отборът му стигна до финала. След първенството двамата са се венчали в епархийната катедрала в Милано, където Снайдер играе в Интер. На церемонията са присъствали много роднини и близки от Холандия и Испания. Пред тях футболистът е казал: „Гордея се, че помогнах на нашия отбор да достигне до финала, но най-много се гордея с моята вече съпруга, че ме направи върващ католик и станах член на най-голямата религиозна общност - Католическата църква.“

Турция. Турският гражданин Антуан Илджик е роден в Германия и е израснал в Турция, където е изучавал Корана и Библията. По време на военната си служба често е посещавал и джамии, и католически черкви. Когато си е дал сметка, че Христос е не само пророк, както е според Корана, започнал учение при йезуитите. Покръстил се и приел католическата вяра, изучавал богословие и философия. На 38 години Антуан Илджик е бил ръкоположен за католически свещеник в катедрата „Света Тереза от Лизъ“ в Анкара.

Полша. Кардинал Станислав Дживич е съобщил, че процедурата по провъзгласяването на папа Йоан-Павел II за блажен е в ход и по план ще завърши през април 2011 г. А пред десетки хиляди поклонници в полското светилище Ченстохова пред статуята на Черната мадона кардиналът е заявил, че нападките срещу папа Бенедикт XVI са „знак на преследване и дискредитиране авторитета на папата и на Католическата църква от нашите противници“.

Германия. По официални статистически данни в страната християните са намалели с 0.3 млн. и днес протестантите са 24.5 млн., католиците - 25.5

млн., и православните 1.5 млн. или от 82-милионното население на Германия дельт на християните е 62.8 процента.

+++ Папа Бенедикт XVI е изпратил следното послание до кмета на Дуйсбург: „За това, че много млади хора, които искаха да празнуват радостно и весело, загубиха живота си, съм изпълнен с голяма болка. За починилите, за техните близки и приятели, както и за ранените и пострадалите, измолвам утешение и застъпничество на Свети Дух.“

+++ Всяка година по аутобаните на Германия се строят черкви и параклиси. С новите храмове през тази година броят им става общо 39. Медиите показват, че те се посещават най-често от семейства с деца, а иначе от мъже и от католици, които се спират за кратка молитва - почивка и зареждане с „религиозно гориво“.

Парагвай. След световното първенство по футбол ватиканският официоз „Осерваторе Романо“ публикува извадки от писмо от 1793 г. на католическия мисионер в Парагвай, испанския йезуит Хосе Мануел Перанас: „Тук гараните (индийците-б.р.) играят с гумена топка не с ръце, а с крака.“ Изводът на вестника е, че не Англия е родината на футбола, а Парагвай.

Индия. Индийското правителство е именувало експресен влак „Блажена Майка Тереза“ във връзка със 100-годишнината от рождението ѝ - 26 август 1910 г. 20-те вагона на експреса са боядисани в синьо - цвета на облеклото на нейните Мисионерки на милосърдието. Майка Тереза е родена в Скопие с името Агнес Гонджа Бояджиу. На 18-годишна възраст постъпва в общността „Сестрите от Лорето“ и заминава като учителка в Калкута, Индия. През 1948 г. основава общността Мисионерки на милосърдието. През 1979 г. е удостоена с Нобеловата награда за мир. На 5 септември 1997 г. Майка Тереза умира на 87 години в Калкута. Шест години по-късно папа Йоан-Павел II я провъзгласява за блажена.

Ватикан. Финансовата 2009 г. на Светия престол приключва с минус 4.1 млн. евро. Общините разходи възлизат на 254 млн. евро. Ватиканската държава издържа със заплата 766 свещеници, 344 монаси и монахини и 1652 чиновници-миряни.

Днес общността Мисионерки на милосърдието наброява над 8 хиляди монахини, пръснати по целия свят.

Куба. За пръв път от революцията (1959 г.) в страната е построена католическа черква - в гр. Кайо Еспино, южната провинция Гранма. От 11-милионното население на Куба над 9 млн. са католици.

Англия. Новото английско правителство, съставено от консерватори и либерали, спря реформирането на стария закон, който гласи, че ако член или наследник на английската кралска фамилия се омъжи/ожени за католик/католичка, се лишава от кралско наследство и от кралския трон. Медиите с наимешка отбелязват, че на трона могат да седнат мохамедани, будисти, евреи, цигани, сектанти, атеисти и даже католици, а не християни католици, членове на най-голямата религиозна християнска общност - Католическата църква.

Сърбия. След конфликтите на политическа, религиозна и етническа основа в страната бе учреден междурелигиозен съвет към сръбското министерство по религиозни въпроси с представители на Православната и на Католическата църква, на три протестантски църкви, с мохамедани и евреи. Съветът ще отговаря за религиозните свободи, общественото развитие, социалната дейност, диалога и мирното съвместно съжителство.

Ватикан. Финансовата 2009 г. на Светия престол приключва с минус 4.1 млн. евро. Общините разходи възлизат на 254 млн. евро. Ватиканската държава издържа със заплата 766 свещеници, 344 монаси и монахини и 1652 чиновници-миряни.

+++ Папа Бенедикт XVI е започнал да пише третия том на биографията на Христос. Първият том „Иисус от Назарет“ описва обществената дейност на Христос; вторият том - страданието и възкресението на Христос. Третият том ще опише детството и юношеството на Христос.

+++ Ватикан емитира чети-

ри серии пощенски марки: 450 години от смъртта на Матео Ричи - мисионер в Китай, 400 години от смъртта на художника Караваджо, за Годината на свещеника и на тема „Книга за децата“. Марките са по 0,05 евро, 1,4 евро и 0,65 евро.

+++ Папа Бенедикт XVI оповести темата на Световния ден на мира (1 януари 2011 г.): „Религиозната свобода - път към мира“.

+++ Новият телевизионен филм „Пет години Бенедикт XVI“ е дело на ватиканския кореспондент Михаел Мандлик и баварската телевизия. Основната идея на филма е, че въпреки многото страдания Църквата е млада и жизнена и никога не отарява. Папа Бенедикт XVI е гледал премиерата на филма в лятната папска резиденция Кастел Гандолфо и накрая останал много поласкан и развлънуван.

+++ По интернет може да се прави виртуално посещение и обиколка на най-големия храм на християнството - базиликата „Свети Петър“. Страницата показва вътрешната и външната страна на базиликата в хиляди фотоси. По същия начин може да се видят Латеранската базилика, базиликата „Санта Мария Маджоре“ и Сикстинската капела.

+++ Папа Бенедикт XVI се срещна с повече от 53 хиляди министранти - момичета и момчета от над 17 страни, на площад „Свети Петър“. Мотото на срещата бе: „Да прием от истинския извор“. Точно в 9 ч сутринта на 4 август Светият отец кацна на площада с хеликоптер от лятната резиденция Кастел Гандолфо. Той прекъсна лятната си почивка, за да се срещне с младежите, които го посрещнаха възторжено. Папата си сложи шалчето на врата - емблема на поклонническата среща, и усмихнат заяви: „Това ми напомня времето, когато бях министрант.“ Той окуражи младите „да са верни на Католическата църква, както е бил и покровителят на министрантите светецът мъченик Тарчизио; да съхраняват в себе си Евхарис-

тията - най-големия дар, който ни завеща Христос“.

+++ Англиканска църква на Канада, съставена от осем провинциални синода и 13 епархийни синода, е в последната фаза на преговори с Католическата църква в страната за премиране под ръководството на папа Бенедикт XVI.

+++ Папата е посетил родното място на великия папа Лъв XIII (1878-1903) - градчето Карпинето Романо, на югоизток от Рим. Това посещение е във връзка с 200-годишнината от рождението на Лъв XIII, роден на 2 март 1810 г. под името Винченцо Джоакино Печи. Светият отец е посетил родната къща на Лъв XIII и е отслужил тържествена литургия на открито пред 30 хиляди богомолци. Папа Лъв XIII е известен със своята социална енциклика *Rerum Novarum* (1891). През 1991 г. папа Йоан-Павел II също посети родното място на великия Лъв XIII. Социалният папа Лъв XIII е починал през 1903 г. - след 25-годишен понтификат. Той наследил папа Пий IX (1846-1878), ръководил Католическата църква с най-дългия в историята понтификат - 32 години.

Рубриката води
Петър КОЧУМОВ

ИСТИНА
VERITAS

Брой 9 (1442)
септември 2010 г.

Още една „базилика минор“

Поклонническата черква „Мария при изворчето“ при Вемдинг (Долна Бавария) е въздигната в „базилика минор“ (малка базилика) на 3 декември 1998 г. Титлата „базилика минор“ датира от втората половина на VIII в. и се дава на определени черкви. Конгрегацията за богослужението и дисциплината на тайнствата удостои сякои храмове с титлата „базилика минор“ като специални домове за богослужение. Всички по-големи черкви в Рим носят тази титла. В по-ново време това почетно звание се дава на поклонническите черкви.

Основите на „Мария при изворчето“ датират отпреди 260 години. Строежът е започнат на 19 август 1748 г. Поклонничеството обаче датира от по-ранен период. В 1684 г. Франц Форел донася в дома си статуя на Дева Мария от поклонничеството си в Рим. След чудно изцерение започва почитта към тази статуя. Капелан Райнхард Келер обещава в 1692 г. над извора в местността близо до жилището на Форел да издигне черква и да постави скулптурата там. Книгата на чудесата свидетелства за 107 случая с възвръщане на изгубено зрение, включително на 60 напълно слепи хора. Днес храмът се посвещава от 200 000 души годишно - индивидуални и групи от по 50 пеши поклонници. Особено тържествено е честването на всяко 13 число от месеца.

М. РАЙКОВА,
по материали
от Bote von Fatima

Кардинал Джон-Хенри Нюман

Сто и двадесетата годишнина от смъртта на кардинал Джон-Хенри Нюман (11 август 1890 г.) е повод да се преклонят пред паметта на един убеден католик и изтъкнат богослов на Католическата църква през XIX в.

Роден на 21 февруари 1801 г. в Лондон, Джон е първородното от шестте деца в семейството на виден лондонски банкер, член на Англиканска църква. Студент в Trinity College, младият Нюман се насочва към свещеническото служение и на 29 май 1825 г. е ръкоположен за свещеник в Christ Church - Оксфорд. През този период като енорийски свещеник и преподавател в университета започва упорито да изучава писанията на църковните отци. Вследствие на това все по-ярко се очертава съмнението му за верността на Англиканска църква към Христовата блага вест. На 9 октомври 1845 г. приема веруюто на Католическата църква и на 30 май 1847 г. е ръкоположен за свещеник и влиза в обществото на отците ораторианци - общество, основано от кардинал Пиер дьо Берюл (1575-1629

Кардинал
Джон-Хенри Нюман

вестният от които е историческият роман „Калиста“ - изживота на първите християни, какъвто е и романът „Фабиола“ на кардинал Никола Патрик Уисман (1802-1865 г.), архиепископ на Уестминстър, приятел и сподвижник на кардинал Нюман.

Напротивната и усилен труд, с който е белязано всекидневието на кардинал Нюман, разказва окончателно здравето му и на 11 август 1890 г. той напуска този свят.

На любознателните читатели предлагаме някои мисли на Нюман из беседи, трактати, студии, речи и романи, най-из-

„Винаги съм се старал да повярвам на Бог своята участ и да бъда търпелив. И Той никога не ме е забравял.“ „Съвестта има права, защото има и задължения. Но в наше време мнозина считат, че правата на съвестта и свободата на съвестта означават загърбване на съвестта, забрава за съществуването на Законодател и Съдия, пренебрегване на задълженията.“ „Каквите и усилия да полагат, Силите на злото не могат да помрачат или да загасят светлината, която изльча Църквата“. „Свети Дух изпълва Католическата църква... Нови вероизповедания, частни лични мнения, измислени обреди - всички те са заблуда...“ „Никой не трябва да счита себе си чедо на Църквата, ако не е твърдо решен да я слуша - що се отнася до вярата и морала, тъй като нейното поучение е поучение на самия Бог, който е Път, Истина и Живот.“

Иван ТЕОФИЛОВ

Бел. ред.: Горните редове се посвещават на кардинал Нюман във връзка с евентуалната му беатификация по време на посвещението на папа Бенедикт XVI във Великобритания.

Нашите блажени - вече реабилитирани

От стр. 1

Стефан, както и един журналист. Също така се реабилитираха и осъдените 40 духовни лица по делото срещу Католическата църква от 1952 г., сред които и тези, които папа Йоан-Павел II обяви за блажени. Проблемът при тяхната реабилитация беше, че поради безбрачието на католическо духовенство много от тях нямаха роднини, които да поискат тяхната реабилитация. Освен това се реабилитираха и осъдените в двата шумни процеса от 1949 г. пастори от процеса срещу Обединените евангелски църкви.

- Вие бяхте вносител на закона за изменение и допълнение на ЗПГРРЛ. Кои ви направа да обърнете внимание към Католическата църква в България спрямо този закон, както и към други духовни общности в страната?

- Животът се оказа по-сложен, отколкото очаквахме. Действащият закон дава възможност за реабилитация на лица, преследвани заради религиозните им убеждения, свещенослужители и миряни от всички вероизповедания. Но се оказа, че екзекутираните трима католически духовници - блажените Камен Вичев (1893-1952), Павел Джиджов (1919-1952) и Йосафат Шишков (1884-1952) нямат роднини от кърга на имашите право по закон да поискат реабилитация. Два пъти Католическата църква прави постъпки за тяхната реабилитация, но юридическите лица по закон нямаят такива права. Затова предложих реабилитацията да се извърши по закон -Ex Lege! Тези, които са били живи след приемането на закона през 1991 г., са поискали и получили реабилитация, но не и посочените трима. От една

страна, над един милиард католици смятат тримата духовници за светци, те имат паметник в Пловдив, а българската държава не беше ги реабилитирала. На този абсурд се сложи край с приетата на 28 юли 2010 г. поправка в закона.

- Тази поправка касае дело № 452 от 1952 г. Каква ще бъде съдбата на осъдените в другите пет процеса срещу Католическата църква в България, макар и не толко-

ва многобройни?

- Не съм запознат с тези дела. Самият закон и досега в чл. 1 дава възможност за реабилитация на репресирани заради религиозните си вярвания. Постъпки за това трябва да направят те самите или - ако не са живи - техните близки. Законът дава възможност за подаване на заявления за реабилитация - за всички категории репресирани, в срок до 31 декември 2011 г. При спор-

ни случаи се произнася специална комисия към министъра на правосъдието, съгласно чл. 4 от закона. Заявлението за единократните обезщетения се подават към съответния областен управител по местоживеещ на лицето, а заявлението за добавки към пенсийте - към съответния клон на НОИ. Заявлението трябва да са придруженни от доказателства за претърпята репресия. Преди да се подаде заявлението, е жела-

телно лицето да проучи текстовете на закона и наредбата към него. При желание от страна на редакцията на в. „Истина - Veritas“ ще ви предоставя тези документи за запознаване, публикуване или изпращане на съответните лица. Ако желаят, те могат да ми изпратят искане в Народното събрание, за да им предоставя копие от закона.

- Благодарим!

И-В

Присъда...

ПРИСЪДА
№ 895 а
гр. София, 3 октомври 1952 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният съд на Народна република България, III наказателно отделение, в съдебно заседание на 29 септември до 3 октомври 1952 г. ... изслуша докладването от председателя дело № 452 по описа за 1952 г.

ПРИСЪДИ:

1. Признава подсъдимите: КАМЕН ВИЧЕВ ЙОНКОВ... викарий на отците „Августино-успенци“, главен директор на семинарията на Източно-католическата екзархия в България; ПАВЕЛ ЙОЗОВ ДЖИДЖОВ... католически свещеник, домакин на католическата семинария в Пловдив; д-р ПЕТЪР ПЕТРОВ САРИЙСКИ... с висше богословско образование; ЙОСАФАТ АНДРЕЕВ ШИШКОВ... католически свещеник; д-р ЕВГЕНИЙ ЛИВИДЖОВ БОСИЛКОВ... католически владика на Никополска епархия, доктор по църковна история, и МАРИСЛАВ АНТОНОВ БАНЧЕВ... католически свещеник, бивш директор на католическата семинария в Ямбол, за В И Н О В Н И в това, за гдето след 9 септември 1944 година до лятото на 1952 година в страната са образували и ръководили нелегална организация, агенция на папското и империалистическото разузнаване, която си поставила за цел да събори, подрови и отслаби народно-демократическата власт на НР България чрез преврат, бунт, метеж, терористически действия, общо опасни престъпления и чужда военна интервенция, поради което и по силата на чл. 70, ал. I от НЗ, във връзка с чл. 35 от с. з. ги О С Ъ Ж Д А да изтърпят наказания, както следва: подсъдимите КАМЕН ВИЧЕВ ЙОНКОВ, ПАВЕЛ ЙОЗОВ ДЖИДЖОВ, ЙОСАФАТ АНДРЕЕВ ШИШКОВ и д-р ЕВГЕНИЙ ЛИВИДЖОВ БОСИЛКОВ на СМЪРТ ЧРЕЗ РАЗСТРЕЛВАНЕ, с лишение от права по чл. 28 от НЗ завинаги, като им конфискува в полза на държавата цялото имущество на всеки един по отделно; подсъдимите д-р ПЕТЪР ПЕТРОВ САРИЙСКИ и МАРИСЛАВ АНТОНОВ БАНЧЕВ - от по 20 (двадесет) ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, с

лишение от правата по чл. 28 от НЗ за срок от по 22 (двадесет и две) години, като им конфискува в полза на държавата цялото имущество.

11. Признава подсъдимите: ПЕТЪР ЙОЗОВ ЛАВРЕНС... католически свещеник; НИКОЛА ИВАНОВ БАРБОВ... католически свещеник; КУПЕН МИХАЙЛОВ ГЕОРГИЕВ... католически свещеник, преподавател в католическата семинария в Русе; НИКОЛА ДИМИТРОВ САКЬОВ... грамотен, агроном; инж. АНТОН БАНКОВ ВЪЛЧЕВ... грамотен; СТЕФАН ИВАНОВ ГОЧЕВ... католически свещеник; инж. ДИМИТЪР АНДРЕЕВ ЗАЯКОВ... грамотен; ГЕОРГИ АРНЕСТОВ ГЕОРГИЕВ... грамотен; д-р КЛИМЕНТ ПАСКАЛЕВ ИСПИРОВ... архимандрит, доктор по каноническо право; д-р СТЕФАН НИКОЛОВ КАРАДЖОВ... католик; д-р ХРИСТОФОР ИВАНОВ ДРАГОВ... с висше богословско образование, журналист; ЛИНО МАРИНОВ ДРАГАНОВ... католически свещеник, ИВАН ПЕТРОВ ХАДЖИ ПЕТРОВ... с висше образование, бивш индустрисленец; МЕТОДИ ДИМИТРОВ СТАТИЕВ... католически свещеник; САМУИЛ СЕРАФИМОВ ДЖУНДРИН... католически свещеник; ГЕОРГИ /ЕФТИМ/ МАНОЛОВ ГЕОРГИЕВ... католически свещеник; НИКОЛА /ГОРАЗД/ КОСТАДИНОВ КУРТЕВ... католически свещени; РАФАИЛ СЕРАФИМОВ СТАНЕВ... католически свещеник; ЛЪВ БОНЕВ РОНЧЕВ... католически свещеник; ЙОСИФ /ТИМОТЕЙ/ ИВАНОВ ЗАЙКОВ... католически свещеник; САМУИЛ ЙОЗОВ РОНЧЕВ... католически свещеник; ЛАВРЕНТИ СЕРАФИМОВ СТРЕХИН... католически свещеник; МАРИН ЙОЗОВ ПЕТКОВ... католически свещеник; АНТОН ИВАНОВ КАРАГЬОЗОВ... католически свещеник; ТОБИЯ /ФРАНЦ/ ТОБИЕВ НОНОВ... католически свещеник; ГЕОРГИ ПЕТРОВ МИТОВ... католически свещеник; ХРАБЪР /ТАДЕЙ/ МАРКОВ ИВАНОВ... католически свещеник; ГЕОРГИ ДИМИТРОВ САРАФОВ... грамотен; СТЕФАН АНДРЕЕВ КОКОВ... грамотен, бивш търговец, и ТОДОР КИРЯКОВ ФИЛКОВ... грамотен, бивш търговец, за В И Н О В Н И в това, за гдето по същото време и място са станали членове на нелегалната организация, образувана и ръководена от първите шестима подсъдими

На стр. 9

България и римските архиереи

(Продължава от бр. 8)

Тази изневяра на поетите ангажименти предизвика тогавашния апостолически делегат в България архиепископ Анджело Ронкали да отсече: „Човек може да изльже адвоката, съдията, дори изповедника, но Бог - никога!“ Сакско-бурготската династия е далечен спомен. И тук историкът „неволно“ загърба истината. Папа Пий XI е инициатор на установените между България и Светия престол дипломатически отношения, изпращайки у нас като визитатор монсеньор Ронкали, бъдещия Римски първосвещеник Йоан XXIII. И като апостолически делегат в България (вече като архиепископ Месемврийски), и като апостолически нунций във Франция той участва в събития, оставили дълбоки следи в народната памет. Някои негови участия в тези събития „неволно“ са пропуснати. Така например през 1947 г. в Париж

той пледира пред представители на страните победителки за налагане на възможно най-леки санкции на България. В случая неговата интервенция е потърсена от дошлиите в Париж за мирната конференция Васил Коларов, Георги Кулишев, генерал Маринов - факт, който историците премълчават, както премълчават и оценката му за България и нейния народ. В деня на избирането му за Римски първосвещеник в традиционното обръщение към света той изпъвдва пред акламирацията го народ любовта и възхищението си към българския народ: „С обич си спомням за тези доблестни хора, трудолюбиви, честни и искрени, за тяхната красива столица София, която ме връща към древната Сердика от първите векове на християнството и към благородното и славно минало на тяхната история.“ Подобни оценки много рядко се чуват за България освен при протоколни дипломатически срещи. Затова пък искреността на папа Йоан XXIII е завладяваща и не буди съмнение. Папа Ронкали както предшествениците си отдава заслужена почит към великото дело на Солун-

ските братя. На 11 май 1963 г. отправя към света послание „Magnifici eventus“. В същия дух е съдържанието и на посланието на папа Павел VI „Antiquae nobilitatis“ (2 февруари 1969 г.) по случай 1100 години от блажената кончина на свети Кирил.

В поредицата Римски първосвещеници, които по един или друг повод са се докосвали до България, е и нашият съвременник папа Йоан-Павел II, пръв славянин - Римски първосвещеник. Той е и първият приемник на апостол Петър, посетил нашата страна. Незабравими за българския народ независимо от вероизповедание, политическа принадлежност (с незначителни изключения) са дните от 23 до 26 май 2002 г., когато - както се изрази един френски журналист - народът ни се убеди, че „дяволът не е толкова черен“. За мнозинството българи папа Йоан-Павел II става известен след атентата на 13 май 1981 г., когато по света тръгна прословутата „българска следа“. В известен смисъл този смразяващ атентат даде възможност светът и най-вече народите от Източна Европа да научат неща, които до-

тогава средствата за масова информация, а в унисон с тях и някои историци считаха за табу. Така папа Йоан-Павел II за дълго остава неизвестен като автор на апостолическото послание „Egregiae virtutis“ от 31 декември 1980 г. (прочети в миналия брой на вестника) и на енциклика „Slavorum Apostoli“ от 2 юни 1985 г. Тези две послания остават в историята не само на Църквата, но и на Европа като неувяхващ венец върху неръкотворния олтар, изграден за прослава на апостолската мисия на светите братя Кирил и Методий, открили за славянските народи светлите простори на просветата, науката и културата.

В апостолическото си послание „Egregiae virtutis“ Римският първосвещеник припомня заслугите на Солунските братя и значението на тяхното дело за богословското и църковното, както и за историческото развитие на нашия континент. На това основание той ги провъзгласява за съпокровители на Европа - акт на върховно признание за великото дело. Що се отнася до енциклика „Slavorum Apostoli“, тя е блестящо похвално слово за апостолската мисия на свети-

те братя и техните ученици, която „удивително се разрасна и процъфтя в България... Оттук също християнството проникна в други страни... Дакоромъния... древната Киевска Рус... и от Москва към източните предели“ (№ 24). Някои историци поради известни съображения „неволно“ пропускат освен тези факти и много други.

Безспорно темата за България и Римските първосвещеници надхвърля обема на журналистическа статия. Ето защо тя премина на бързи оботри. Същевременно постави въпроси, които отдавна имат своите отговори. Те витаят в историческото пространство, но също толкова вярно е и това, че стоят потулени под на тиска на споменатите съображения, които не обслужват истината. Истината обаче е една и тя е жива, както твърди старозаветният псалмописец: „Veritas manet in aeternum“ (Истината пребъдва вечно) - (Пс.116, 2).

Римляните завършвали речите си в Сената с многозначителната сентенция „Sapienti sat“ (На мъдрия и това е достатъчно)!

Иван ТЕОФИЛОВ

ИСТИНА
VERITAS

Брой 9 (1442)
септември 2010 г.

4

Към католическата младеж в България И към всички, които желаят да се присъединят

Девет месеца молитва за младежите в България и в целия свят
Девета, последна година

Да бъдем светлината на света...

ОТ АПРИЛ ДО ДЕКЕМВРИ
ОКТОМВРИ

Да се молим за всички деца и младежи, които са лишени от дом и семейство или са преживели насилие

„Дойдете при Мене всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя; вземете Мое то иго върху си и се поучете от Мене, понеже съм кръстък и смирен по сърце, и ще намерите покой за душите си; защото игото Ми е благо, и бремето Ми леко.“ (Мат. 11, 28-30).

Някъде, далеч от тук, на брега на океана един възрастен човек правеше своята обичайна разходка по плажа на залез-слънце. До неотдавна бе бушувала страшна буря. Небето преливаше от ярко червено в оранжево, а вълните, сякаш вече уморени, нежно галеха брега. Възрастният човек се наслаждаваше на гледката, с удоволствие вдишваше морския въздух, който сега изглеждаше сякаш още по-чист.

Беше се замислил за нещо свое, може би много важно не-

що, когато забеляза пред себе си на плажа дете, което взимаше нещо от пясъка и после го хвърляше във водата. Възрастният човек предположи, че това е може би по-различно от игра и воден от любопитството си, се запъти към детето. Когато приближи, той забеляза, че момчето взима изхвърлените от бурята на брега морски звезди и ги хвърля обратно в океана. Едва сега възрастният забеляза, че целият плаж е обсипан със стотици, може би хиляди морски звезди.

Момчето сякаш не го забелязваше. Човекът си помисли нещо и попита:

- Какво правиш? Ти си само едно малко момче и не би могъл да промениш нещата!

Детето го погледна, взе една морска звезда, хвърли я в океана и каза:

- Ами аз току-що промених нещата за тази морска звезда!

•••

Нека всеки от нас през този месец приеме в сърцето си по-

не едно дете, лишено от любовта на своето семейство или изпитало насилие по един или друг начин. Нека го водим при Истинския извор на живота - Христос, всеки ден, просейки Божието милосърдие да се излее над тази малка „морска звезда“.

В светлината на четвърта радостна тайна - Иисус е представен в храма

Отче наш...

Радвай се... (10x)

Слава на Отца...

Блажени Евгений, Камен, Павел и Йосафат, мъченици за вярата - бъдете светлина за нас!

Свети Йоане, Предтеча Господен - моли се за нас!

Младежко молитвено движение NIKA

...И СОЛТА НА ЗЕМЯТА

Свети Викентий от Паула

Във връзка с триста и петдесетата годишнина от смъртта на свети Викентий от Паула (1660 г.) дните от 27 септември 2009 г. до 27 септември 2010 г. образуват годината, посветена на апостола на бедните, изоставените новородени, самотните възрастни хора, сираците, инвалидите, каторжниците. Заради този апостолат папа Лъв XIII (1878-1903 г.) го провъзгласи за патрон на всички дела на християнското милосърдие и братолюбие.

Освен в календарчето на Апостолическата екзархия за 2010 г. годината, посветена на свети Викентий от Паула, никъде другаде не бе отбелязана и премина, без да остави следи в живота на Католическата църква в България. Дали този факт не потвърждава мнението, че житието и каритативната апостолска дейност на свети Викентий от Паула не са достатъчно известни в България? А той трайно присъства в религиозния, социалния и културния живот на Католическата църква в нашата страна. Особено през последните 150 години чрез духовните си синове и дъщери, отците лазаристи и милосърдните сестри, той участва в осъществяването и утвърждаването на единението на част от българския народ с Католическата църква. Отците лазаристи мисионери активно подпомагат българите в Македония и Тракия в борбата им за освобождаване от франариотското робство. Основаната от тях българска семинария в Зейтинлика край Солун както и френският лицей „Сен Беноа“ в Истанбул са школите, в които израстват и се обучават бойци за жестоките битки, които част от българите ще водят срещу знани и незнайни

Олтарът на св. Викентий с ковчежето, в което се съхранява сърцето му.
Парацлис на милосърдните сестри на Rue du Bac №140
в Париж

противници на движението за единението им с Римската църква. Свещениците Иван Николов, Йероним Стамов, Тимотей Янев, Димитър Богданов, Иван Карайнев в Зейтинлика, отците Йожен Боре, Тюрок, както и общественикът Драган Цанков, Манол Иванов, отец Хр. Ваклидов и др. в лицето „Сен Беноа“ са част от тези бойци. Освен това първото в историята на Католическата църква българско монахинско общество - това на сестрите евхаристинки, е основано от отец Йосиф Алоати, лазарист. Заедно с мисионерите лазаристи Милосърдните сестри, основани от свети Викентий от Паула със съдействието на света Луиза Мариак, чествана на 15 март, развиват добротворна дейност сред българите в Солун и цяла Македония. Сред тях незабравими остават имената на сестра Августина, малтийка, наградена лично от цар Фердинанд, на сестрите Тереза,

Розалия, Катерина, Анна и др. От своя страна сестрите викентинки от Загреб имат огромни заслуги за утвърждаването на единението на част от българите с Римската църква и съхраняването на идентичността на българите в пределите на Османската империя. Мисията им в Одрин остава светъл лъч на апостолското им усърдие сред българите. Образцовата болница в Пловдив, гимназията „Санкта Мария“ в София, едно престижно учебно заведение за девойки, имат огромен принос за каритативната и просветната дейност на Католическата църква в България. Те и днес в отделни енории прославят Христовата любов към човека, към всеки човек.

Спонтанно нахвърляни, тези исторически факти потвърждават в контекста на честваната Година на свещеника валидността на определенията, дадени на свещеника, и в случая и на свети Викентий от Паула, и на отците лазаристи, и на Милосърдните сестри: „Ти си помощник на унизените, застъпник на немощните, покровител на падналите духом, спасител на безнадеждните“ (вж. Юдит 9,11). Ти си лечител на съкрушените по сърце, лечител на техните скърби“ (вж. Пс. 146, 3).

След отминаващата година, посветена на свети Викентий от Паула, за нас остават заветните му препоръки: „Не прекръчвайте Божието Провидение!“ И още в същия дух на подчинение и упование: „Божиите дела не се осъществяват, когато ние ги пожелаваме, а когато Той ги пожелае!“ След отминаващата година, посветена на светеца, да си припомним извода, предложен ни преди много години от онзи изпитан в борбата свещеник, възпитаник на отците лазаристи в Зейтинлика: „Da живеем и да се трудим по примера на Прятеля на бедните с мисълта: „Caritas Christi urget nos“ (Любовта Христова ни обхваща, 2 Коринт. 5, 14).

Иван ТЕОФИЛОВ

Добрите хора и добрите им дела не се забравят

Уважаема редакция,

Позволяват си да ви изпратят материал за един добър човек и католик - Петър Топчев (1897-1974) от село Гостиля, Плевенско. Добрите хора и добрите им дела не се забравят!

Това се случи отдавна - в края на 1946 г., но ще го помня до края на дните си. Знае го и голямото ми семейство - в Прага и в България.

Нещо за мен: завършил медицински факултет на Карловия университет в Прага; работих като лекар в Прага, след това в Малка Брестница (Тетевенско), в клиника в медицински факултет в Плевен; радвам се на три деца, четирима внуци и един правнук.

Д-р Николай ЧОРБАДЖИЕВ

За добрия човек и католик

Наскоро е завършила II световна война, донесла и на България много беди и разруха. Ученолюбиви българи желаят да продължат образоването си във висши учебни заведения в чужбина. За тях са отворени вратите на университетите най-вече в Чехословакия. В Прага през 1947 г. български студенти студенти бяха около хиляда, а само в медицинския факултет на Карловия университет - стотина.

Тогава не беше проблем получаването на разрешение за следване в чужбина от Комитета за наука, изкуство и култура. Проблем беше получаването на международен паспорт от органите на МВР, за което пък се изискваше от кварталния комитет на ОФ (Отечествения фронт) документ за политическа благонадеждност, който не всеки можеше да получи на практика. Така че Народната милиция и ОФ определяха кой може да следва в чужбина, а не организите в системата на образоването.

Пристигашите масово в Прага в края на 1946 г. и началото на 1947 г. български студенти нямаха осигурени средства, БНБ не им беше отпуснала валута. Две години те разчитаха за издръжката си предимно на продажбата на цигари, получени от България. Изключително труден беше и квартирният въпрос. Голяма група българи бяха настанени в училищен физкултурен салон, а след това - извозени в летовище на 30 км от Прага. Българското посолство не оказаше никакво съдействие. Разбира се, имаше и привилегированни студенти - от политическия елит, на които бяха осигурени стипендии и общежития. Но аз не бях от тях.

Пристигнах в чехословашката столица в първите дни на декември 1946 г. Заради заболяване влязох в болница. След това бях настанен във физкултурния салон, а после - в летовището извън града. Парите от продажбата на цигари привършваха. Бях в безизходица.

Реших да се върна в България. В края на декември оти-

дох в нашето посолство с наименение да поискам виза за върщане. Докато чаках реда си, към мен се приближи човек на средна възраст и ме попита:

- Момче, какво си се омърлуши?

Казах му, че искам да се върна в България и защо. Тогава той запита:

- Ти откъде си?

Отговорих:

- От Плевен.

- На кого си момче?

Казах му - на Симеон Чорбаджиев. Тогава той бурно реагира:

- Аз познавам баща ти! От село Гостиля съм. Никакво върщане в България. Оставаш в Прага и ще следиш тук!

След това бай Петър Топчев - така се казваше той - ми даде 2000 крони, достатъчни за издръжката ми за един месец, и купони за храна. После ми каза:

- След Нова година ще ти пратя още пари. Пиши на баща си за това!

Какво беше това - случайност или Божия намеса?

Бай Петър ми даваше крони, а баща ми даваше тяхната равностойност в левове на семейството му.

Кой е Петър Топчев? Потомък на банатски българи, роден в Гостиля. Работил в кооперацията в родното си село. Дълбоко вярващ католик, той се подготвял за духовник в семинария в Белгия с бъдещия епископ блажения Евгений Босилков. По време на II световна война и след нея работи в гр. Мост, Чехословакия. Бай Петър беше сериозен, начетен, образован човек. Водеше ме в католически храмове. Избра за моя покровителка света Цецилия.

Благодетелят ми имаше в Гостиля семейство с четири деца: Агата, Мирка, Гъргол и Станислав, с някои от които и сега поддържам връзки. Благодарен съм на добрия човек и католик бай Петър Топчев, допринесъл за моето завършване на медицинския факултет в Прага и да стана лекар.

Николай ЧОРБАДЖИЕВ

Молитва

Господи всемогъщи, Отче на бедните,

Ти ни даваш благодатта да честваме тази година 350-годишнината от смъртта на свети Викентий от Паула и на света Луиза Мариак. Благодарим Ти за този дар.

Дай ни чрез тяхното застъпничество да се оставим да се променим по-дълбоко от Духа, Който Ти им даде. Нека Духът на милосърдието изпълни нашето сърце и нашия ум, та любовта към загърбените и отхвърлените от обществото да бъде съобразителна до безкрай, внимателна, благотворна и предвидлива.

Помогни ни да укрепим и приземим нашата вяра в един свят, който изглежда толкова далеч от Теб, но който същевременно е толкова жаден за Теб.

Нека бъдем знак за надежда на мнозина, нека не отстъпваме пред трудностите и напрегнем мишици в полза на бедните, нашите учители. Стори ни достойни наследници на призванието, което Ти повери на свети Викентий и на света Луиза за благото на Църквата и на цялото човечество.

Нека тази юбилейна година бъде за цялото викентинско семейство година на благодат и обръщане. А за адресатите на нашата любов годината да бъде пълна с благословение. Амин!

ИСТИНА

VERITAS

Брой 9 (1442)

септември 2010 г.

5

Осветени стенописи в Ново Делчево

На 11 юли т. г. бяха осветени стенописите в храма „Успение Богородично“ в с. Ново Делчево. Присъстваха техни високопреосвещенства епископ Христо Пройков и апостолическият нунций за България архиепископ Януш Болонек, сестри евхаристинки, енорийският свещеник отец Петко Вълов, много гости и енории.

В проповедта си монс. Христо Пройков разказа за историята на храма „Успение Богородично“, а също благодари на художника доц. Здравко Каменаров и студентките Жени Павлова и Миляна Стефанова. В словото си монс. Януш

Болонек сравни красотата на стенописите с тези в светата Рилска обител, пълни с живот и топлина. На края на литургията той даде благословия на присъстващите от името на папа Бенедикт XVI.

От страна на енорията думи на благодарност към зографите, както и към спонсорите - сем. Божилови, отправи пишещата тези редове.

Ние сме много щастливи, че обновяването на храма „Успение Богородично“ в село Ново Делчево се случи в юбилейната 150-годишнина на Католическата църква от източен обред в България.

Лидия АРНАУДОВА

Първите български доброволци

От стр. 1

лела, поддържане на интернет сайта.

Освен всички тези задачи групата имаше време и за забавление. Язовир „Копринка“ беше посетен няколко пъти. На 20 юли младите посетиха

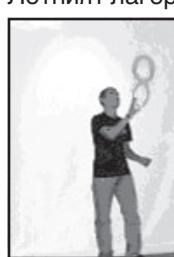
Пловдив за магично шоу, в което Андрей правеше фокуси, а Жоро и Лукаш жонглираха. Летният лагер за големите момичета също имаше възможността да види на живо тяхната шоу програма.

През август тримата „артисти“ зами-

наха на похода в Пирин, който организира отец Яромир за младежите. За другите работата в Казанлък продължи.

На 11 август всички заминаха за с. Правдино на работния лагер, където имаше нужда от мъжка сила. На края на август младежите приключиха с доброволната си служба при отците салезиани.

Отци салезиани, Казанлък

На 1 август 19 младежи от Католическата екзархия се събраха в храм „Успение Богородично“ в София за неделната литургия. Ние дойдохме от Казанлък, от Ямболско, Пловдив, Чехия и София. Бяхме в храма, за да започнем с молитва предстоящия вече ежегоден поход из планините на България. Тази година избраната планина беше Пирин - висока и труднодостъпна, най-близката до алпийския тип планини в страната ни. Всички бяхме готови да я покорим, като слабо подозирахме какво всъщност ще ни поднесе тя и че не ная ще трябва да покорим всъщност, а себе си, за да можем да извървим всички стъпки, водещи от Предела между Рила и Пирин нагоре през склоновете, билата и върховете на височина, достигаща над 2700 метра, заобиколени от мъгла и тишина, за да достигнем до зеленото подножие от другата страна на Пирин и да се гмурнем в жегата и задуха на градчетата и селищата там, на юг. За един поход в планината са необходими много важни елементи: екипировка - ще кажат някои, достатъчно храна - други, трети и четвърти ще продължат: организация и план, здрави крака и гръб, сила воля, добра група и сигурни водачи, вярна карта. Но

за себе си разбрах, че най-важното за един поход е да вземеш сърцето си със себе си - сърце, за да помагаш на хората около теб в планината и да ги разбиращ. Да го държиш отворено и будно във всеки момент. Само то е, кое-то може да улови цялата красота и неописуема величественост, така безкрайна, че би те смазала, ако не чувствуваш в себе си и гласа на Бог, който чрез нея ти говори за себе си.

жихме, за да достигнем, покорим и преминем била и върхове, ми дават увереността и чувството, че красотата им стана наша по един особен начин, както и всички ние: Мария, Джони, Фреди, Калина, Ива, Виктор, Лиана, Анна, Маргарита, Георги, Андрей, Мартина, Митко, Никола, Пики, Весела, Тидит, отец Яромир и отец Петър станахме част от нея и нейната история. Имахме трудни моменти и не всички стигнахме край-

Поход в Пирин

Седем дни бродихме между скалите и небето с раници (нашата гаранция за оцеляване нощем и денем), съдържащи цялото ни имущество и съществуване.

Невероятно автентични и трогателни бяха литургията сред тази сурова природа. В духа на Новия завет двамата ни свещеници даряваха преломените хляб и вино - Кръвта и Тялото на нашия Бог Иисус Христос, сред скали и чукари, на полянки и край езера.

Въпреки трудностите усиленията и сърцето, които вло-

ната цел на пътя си, но вярвам, че всеки достигна до върховете в себе си и покори тези, за които му стигнаха силите, и всеки от нас изпита величието на Бог, отразено в неговото творение.

Както започнахме, така и завършихме пътя си - с литургийна молитва отново в храм „Успение Богородично“, но този път в Ново Делчево, заобиколени от десетките икони, избраници от цвет и вдъхновение, и гласовете на жените, дошли на молитва, пеещи с пълен глас и сърце. Не мога да отмина това съвпадение или по-скоро факт, че започнахме и завършихме нашия поход - а може би и поклонничество - в два храма, посветени на Успение Богородично, чествано на 15 август, в чието навечерие се намирахме. Искам да изразя моето благодарност за Мариините молитви и застъпничество през тези осем дена, които - сигурна съм - бяха неотклонно с нас и ни изведоха от Пирин и отведоха обратно непокътнати и в безопасност по домовете ни.

Весела САДОВСКА

Туризъм и биоразнообразие

От стр. 1

личеството, което определена зона може да поеме.

Положението се усложнява и от факта, че туристическо търсение се насочва все по-вече към природни места, които привличат със своите малко познати красоти, което пък предполага натоварване на посетените места - с техните жители, икономика, околната среда и културно наследство...

От всичко това сериозно се тревожи международната общност и тези теми са станали обект на доста мнения. Църквата иска да даде и своя глас, тръгвайки от убеждението, че самата тя „има отговорност към творението и следва да заявява тази отговорност и публично. И като го прави, следва да защитава не само земята, водата и въздуха - като дарове на творението, принадлежащи на всички. Тя трябва да защитава най-вече човека срещу разрушението на самия него. Църквата е заг-

рижена да се поднови вниманието към съществуващото отношение между Твореца, човешката същност и творението. Ученето на Църквата потвърждава постоянно отговорността на човешката същност в предпазването на цялата заобикаляща ни среда,

тръгвайки от убеждението, че „закрилата на околната среда съставлява предизвикателство за цялото човечество - става дума за задължение, общо и всеяло, да се зачита колективното благо“.

Както заключава папа Бенедикт XVI в енциклика Caritas in veritate, „в природата вярващият признава прекрасния резултат от творческото вмешателство на Бог; резултата човекът може отговорно да ползва, за да удовлетвори своите законни нужди - материали и нематериали, опазвайки равновесието на самото творение“, чиято употреба представлява за нас „отговорност към бедните, към бъдещите поколения и към цялото човечество“. Ето защо туризът трябва да се отнася внимателно към околната среда и да търси постигането на хармония с творението по начин, който да гарантира поддържането на изворите, от които

е зависим, а не да бъде начало на необратими екологични промени.

Усилията за защита и поддръжка на биоразнообразието в своето отношение с туризма преминават на първо място през развитие на стратегии, в които да се ангажират заинтересованите сектори. Повечето правителства, международни институции, професионални асоциации от туристическия сектор и неправителствени организации защищават, гледайки в перспектива, необходимостта от щадящ туризъм като единствена възможна форма неговото развитие да бъде едновременно и икономически изгодно, и да пази природните и културните дадености, и да бъде реална помощ в борбата срещу бедността.

Освен това публичните власти трябва да предложат ясно законодателство, което да защитава и подобрява биологичното разнообразие, увеличавайки ползите и намалявайки вредите от туризма, като се съблудава изпълнението на поетите ангажименти. Всичко това трябва да бъде придружено с големи инвестиции в планирането, образова-

нието и възпитанието. Усилията на правителствата трябва да бъдат насочени главно в най-уязвимите и в най-пострадалите места. Вероятно в някои от тези места туризът трябва да бъде ограничен или дори забранен.

•••

От туристическите организации се иска да „осъществяват и развиват своята дейност, намаляватки до минимум неблагоприятното въздействие върху чувствителните екосистеми и околната среда като цяло, допринасят активно за тяхната защита и подпомагат пряко местните общности“. За постигане на тази цел е необходимо предварително проучване за устойчивостта на всеки туристически продукт, като се прави сметка за действителния положителен принос както и за потенциалните рискове с убеждението, че от този отрасъл не може да се иска максимална печалба на всяка цена.

Накрая туристите трябва да са наясно, че тяхното присъствие на дадено място невинаги е положително. За тази цел те трябва да бъдат информирани за реалните ползи от опазването на биоразнообразието и да бъдат възпитани на

форми за щадящ туризъм. Също така те трябва да искат от туристическите фирми оферти, които наистина допринасят за развитието на мястото. В никакъв случай територията или историко-културното наследство на дестинациите не трябва да бъдатувреждани в уважение на туристи, привеждайки ги в съответствие с техните вкусове и желания. Заетите с пастирска дейност сред туристите следва да положат значителни усилия, за да приучат пътуващите към съзерцание, което ще помогне на туристите да открият следите от Бог в големото богатство на биологичното разнообразие.

Така с помощта на туризма, който се развива в хармония с творението, в сърцето на туриста по-мощно ще прозвучи възвхвалата на псалмиста: „Господи, Боже наш! Колко е величествено Твоето име по цялата земя!“ (Пс. 8, 2).

+Антонио Мария ВЕЛИО,
президент
+Агостино МАРКАТО,
секретар

Из посланието на Папския съвет за пасторална дейност сред мигрантите и пътуващите по повод на Световния ден на туризма

ИСТИНА
VERITAS

Брой 9 (1442)
септември 2010 г.

6

Грест Ореш 2010

„На едно хубаво място на земята има джунгла, наречена на ЗАУА ЗАУА, където хората и животните живеят заедно в мир.“

Така отец Енцо отправи по-кана към всички деца от с. Ореш, желаещи да открият тази чудна джунгла. ХАКУНА МАТАТА започна на 19 юли и продължи до 25 юли 2010 г. Записаха се 40 деца на възраст от 6 до 12 години. Темата на Лято Грест 2010 бе „Цар Лъв“. Програмата включваща Банц (един много специален танц), театър, организиран от аниматорите Ас-Ас (Анелия Данезиева), Ди-Ди (Димка Рафаилова), Са-Са (Сашка Йонкова) и Си-Си (Силвия Илиева) и Шаман Пенцо (отец Енцо), беседа и разговор по темите за деня, отново Банц и - разбира се, игри. Децата бяха разделени по групи - Гуарани, Борнео, Замбули и Тамбукути.

Мотото бе ХАКУНА МАТАТА - „Живей живота си, без да се притесняваш“. А театърът бе разделен на осем части. Всяка част извеждаше на преден план темите за работата по групи.

Ето и темите - дарът на живота, кръщението, отговорността - един ден разбираш, че съществуваши и че си част от големия кръговрат на живота... Кой си ти? Бог те познал още преди да се родиш! Чрез Кръщението ти ставаш част от едно голямо семейство - на Църквата, ставаш син на Бог и брат на Исус. В деня на кръщението свещеникът те представя на другите, а твоите родители обещават, че ще израснеш християнин - да обичаш Бог и останалите като братя.

Жертвата, ангажираността, трудностите на живота - те са задължителни за всеки, за да постигне целите си. Ние всеки ден не спазваме някои правила - дали в къщи или в училище... И не се подчиняваме на хората, които ни обичат, а понякога дори и на Бог. Хората, които ни обичат, и особено Бог винаги ни прощават.

Приятелството, доверието и усмивката на живота - Симба намира двама нови приятели, които не се колебаят и му помогат, грижат се за него, въпреки че те са толкова различни помежду си. Нашите приятели, ако са истински, вървят до нас, защото са избрали да ни подкрепят в радост и в скърби и споделят нашия опит. Първият ни приятел е Исус, който не се колебае да ни даде живот и ни поддържа и подхранва с тялото си чрез Евхаристията. Бог е този, който ни е създад различни и Той ни призовава да сме заедно чрез приятелството и да открием, че разнообразието е подарък!

Искрената любов, която не се променя през годините - апостол Павел пише: „Като орган един съм от много части и всички членове сме едно тяло.“ Дори когато хората са различни един от друг, те всички в рамката на Църквата имат роля и отговорности. Тялото се състои от много части, всяка от тях има специфична роля и задачи за правилното функциониране на цялото тяло и всяка страна трябва да се придържа към своите отговорности. Ние се чувстваме отговорни пред себе си и другите, изпълнявайки нашата задача в общността, в която живеем, за общото благо и за себе си.

Самочувствието, вярата в себе си и във възможностите си, помощта от приятел - Царството Божие е в живота ни, то е вътре в нас. Има различни пътища, по които ще го намерим. Но понякога не сме достатъчно разумни, дори малко слепи и се нуждаем от някой, който да ни накара да останем какво има вътре в нас, кои сме ние. Някой, който да ни накара да задаваме въпроси, да сме любопитни, да го последваме... Някой, който ще се превърне в спътник в пътуванията ни, защото пътят е много дълъг понякога. В живота ни ние използваме също притчи, катехизиса, родителите и приятелите, за да ни помогнат срещу нашата собствена гордост и изградената стена срещу Бог.

Постоянството, което ни води напред, и надеждата - историята на християнския живот съвсем не е била така „розова“. Да си спомним за ранните хрис-

тиани, които са били действително преследвани! Но Иисус ни казва, че ако вярваме в Него, ако ние му се доверим, ще бъдем възнаградени за всичко. Ние сме щастливи, защото имаме примера на Исус, който умря за нас и възкръсна за вечен живот, което показва, че ако ние ставаме по-малки в този живот, ще бъдем по-големи в Небесното царство.

Съжителството, сътрудничеството, „Обичайте се един друг, както Аз ви възлюбих“ - родителите ни, когато са се срещнали, са решили да споделят любовта си; те са дали началото и ние сме призовани, изградило се е семейството, което израства в любовта. Избрът да се ожениши е начин да се въведе любовта на родителите ни, любов към Бог, дори когато има проблеми между родителите, те обичат децата си, любовта не се променя, нито се променя Божията любов към хората, когато те се отвърнат от Него.

Господ ни казва, че трябва да обичаме другите, както Той ни обича, толкова много ни обича, че умира за нас, винаги ще подаде ръка на тези, които са в нужда, без да очаква нещо в замяна.

В последния ден всички, обединени в едно, трябва да намерим символите на темите, които бяха скрити някъде в енорията... Ами сега? Кой ще ни помогне? Накъде да тръгнем? Голямата игра „Хакуна Матата“ започна, а ние се загубихме! Потърсихме помощта на нашиите енориashi и тръгнахме из селото, огласявайки го с песни и танци... И така дълго търсихме, много ходихме, пяхме и танцувахме, не беше лесно, но успяхме да намерим осемте символа! Така получихме осемте правила, за да изживеем Хакуна Матата!

Лято Грест 2010 завърши на 25 юли с отслужването на неделната литургия. За спомен децата получиха лист с осемте правила на Хакуна Матата!

Останаха песните, усмивките на децата, радостта в очите им, новите приятели и невероятното приключение в джунглата ЗАУА ЗАУА!

**Сашка ЙОНКОВА,
енория „Непорочно зачатие
на Дева Мария“, с. Ореш**

Ново доказателство за усилията на папа Пий XII да спаси евреите и тяхната култура

Скорошното отваряне на някои отделения на Ватиканския таен архив позволи да се направи заключението, че папа Пий XII не само е допринесъл да се спасят хиляди евреи от нацистите, но и да се съхрани тяхното наследство.

Фондация „Pave the Way“ (Проправи пътя) оповести на 29 юни т. г., че изследователите са открили документи с „голяма важност“.

Михаел Хеземан, немски историк и представител на фондацията, е работел по Ватиканските архиви. Той е открил писмо, изпратено от кардинал Еудженио Пачели, станал папа Пий XII, с дата 30 ноември 1938 г., само три седмици след Кристалната нощ (погрома срещу евреите на 9 срещу 10 ноември). В това писмо, изпратено до нунциатурите и апостолическите делегации, както и до 61 епископи, кардиналът моли за 200 000 визи за „католици наеарийци“. Малко по-късно, на 9 януари 1939 г., той изпраща три допълнителни писма.

Михаел Хеземан обяснява, че с изрази като „обърнати евреи“ и „католици наеарийци“ кардинал Пачели много вероятно иска да заблуди нацистите и те да не разкрият истинския план. В онова време, след конкордата от 1933 г., Германия позволява Светия престол да помага на „католици наеарийци“. Фондацията уточнява, че кардинал Пачели по особен начин в своето писмо е молел „с внимание да им бъдат предоставяни светилищата, за да запазят своя духовен живот, своя култ, своите обичаи и духовни традиции“.

ПРЕСЛЕДВАНИ

Комуникатът обяснява, че кардиналът не изглежда да е отнася горното за евреи, обърнати чрез кръщение - станали „естествени католици“, без „собствени светилища, обичаи или традиции“. Много от кардиналите отговарят на желанието на кардинала и документите показват, че те помагат на „преследвани евреи“, а не на „обърнати евреи“ или „католици наеарийци“.

Матео Луиджи Наполитано, професор по политически науки в университета в Урбино, Италия, обяснява пред агенция „Зенит“, че едно от писмата - от 9 януари 1939 г., е още по-точно. То е изпратено на по-много от 60 висши духовници и според Наполитано инструкциите, написани на латински, „не оставят никакво съмнение относно намерението на Светия престол и мислите на Еудженио Пачели“. „Занимавайте се да спасите не само евреите, но също и синагогите, културните центрове и всичко онова, което принадлежи на тяхната вяра: рулоните на Тората (закона), библиотеките и пр.“, пише кардинал Пачели по думите на италианския професор.

Фондацията обяснява, че тази точка е важна, защото много историци са признали единствено усилията на Пий XII да спаси обърнатите евреи; аeto, че изследванията показват друго.

Матео Наполитано продължава: „Много от онези, които критикуваха този понтификат, още не приемат за сериозни заплахите на нацистите срещу държавата Ватикан и живота на самия папа Пий XII. Те, изглежда, не разбират и необходимо е да се заблуждават недоброжелателите, като се изпращат единствено устни или кодирани инструкции.“

Фондацията обяснява, че изразите „католици наеарийци, наеарийци, и евреи католици всъщност имат за цел да кажат едно - евреи“; те са своеобразни кодове, в случаите че документите бъдат заловени, защото конкордатът, подписан през 1933 г., предвижда изрично защитата на евреи, приели християнството.

ДА СЕ ПРЕОДОЛЕЯТ ПРЕПЯТСТВИЯ

Президентът на фондацията, американският евреин Гари Круп, припомня, че мисията на фондацията е „да установи и да премахне небогословски препятствия между религии“, както и да намери факти за понтификата на Пий XII по време на II световна война, за които се ширят противоположни мнения. В тази светлина, обяснява той, фондацията осъществява „проект за изнамиране на възможно повече документи от времето на войната, както и свидетелства на очевидци и да ги публикува, за да излезе истината на бял свят“.

Елиот Хершберг, председател на фондацията, заявява, че организацията ще продължи своята изследователска дейност върху документи; това, което тя е намерила до този момент, показва, че общото отрицателното отношение към папа Пий XII е неоснователно. Фондацията притежава 40 000 страници документи, изложени в електронната ѝ страница, както и видеозаписи на очевидци, достъпни за всички.

Освен това Елиот Хершберг заключава: „Ние смятаме, че много евреи, които са успели да напуснат Европа, не знаят може би, че техните визи и пътни документи са получени благодарение на усилията на Ватикан.“

Роналд Рихлак, автор на книгата „Хитлер, войната и папата“, оценява високо тези открития чрез фондацията, които „са друго потвърждение“ на „благородните дела на папа Пий XII и на Католическата църква“. „Тези документи са важни, защото показват, че усилията, които изглежда са били в защита само на обърнатите евреи, всъщност са били насочени да предпазват евреите независимо от тяхната вяра“ - декларира той.

За повече информация можете да посетите сайта на фондацията „Pave the Way“ <http://www.ptwf.org>

По агенция ЗЕНИТ

И това лято се проведе поредната лагер-школа с младите от свишовската енория „Св. св. Кирил и Методий“. Отец Фортунато Грасели, отец Патрик Виал и сестра Франческа Монтанаро организираха петдневен престой в село Царев брод, където започна първата част от лагера. Тъй като бе съчетала приятното с полезното, програмата, която те изготвиха, се характеризира много на нас, младите, и ние я спазвахме много стриктно.

На двадесет и седми юли пристигнахме в село Царев брод, където любезно ни посрещнаха сестрите бенедиктинки. Настанихме се бързо в ста-

чер се събрахме около огъня и играхме заедно.

Четвъртък беше ден за почивка - без пътувания, само в селото. Третият етап на лагера беше историята на сестра Бернадета, която тя лично ни сподели. Тя ни разказа за трудностите и изпитанията, през които е минала, заради безкрайната си любов към Бог. След разказа й размишлявахме върху всичко, което чухме. Разбрахме, че не трябва да се предаваме, щом срещнем трудност, а трябва да се борим за постигане на целите си. След литургията, която имахме, следващ четвъртият етап на лагера - „Добро дело“. Всички заедно помогнахме на сест-

ца в светилището на свети Габриел, за да се запознават с българската култура и да се подгответ колкото се може по-добре за идването си. А ние от наша страна посещаваме децата в с. Тотлебен всеки месец от година насам с голямо желание.

В първия ден заедно ги посрещнахме с по една българска роза. На 3 август сутринта заедно отдохнахме на Крушунски водопади с младежите от дома в с. Згалево. Ние им показахме едно ново място. С голяма радост направихме малкия си поход сред природата. Всички заедно се втурнахме в щури игри на една голяма поляна. След уморителната раз-

Незабравимо лято за младите от Свищов

ите и започнахме занятията. Нашите срещи се осъществяваха близо до китната градина и до боровата горичка в двора или в беседката, разположена там. В първия етап на лагера, озаглавен „Въведение“, нашите ръководители ни запознаха с темата на лагера - „С цялото си сърце“. Те ни казаха, че всичко, което правим, трябва да е заедно и с много любов. Бяхме разделени на три екипа, които се редуваха всеки ден в подготовката на молитвите и литургиите. След свободното време, което имахме за следобедна закуска, се завръщахме на „нашето място“ и с нетърпение чакахме следващата ни среща. А там ни очакваше изненада - сестра Франческа, отец Фортунато и отец Патрик бяха скрили листчета с надписи и нашата задача беше да ги открием. След дълго търсене всеки от нас разполагаше с две листчета, на които бяха написани човешки качества. Четейки Библията и размишлявайки върху дадените качества, ние изготвихме правилата на лагера и си обещахме да ги спазваме, и то не просто така, а с цялото си сърце. След това отдохнахме на литургията всички заедно. Всички литургии там бяха много приятни за нас, тъй като бяха сред красивата природа, създадена от Бог. Вечерта излязохме на разходка из селото, поговорихме си и се повеселихме заедно. Прибрахме се навреме за вечерната молитва. Помолихме се лагерът да мине успешно и да се приберем по-добри и обогатени с нови знания.

На следващия ден всички станахме от сън с голямо желание, тъй като ни предстоеше разходка до морето. Закусихме, проведохме нашата молитва и потеглихме към Варна. Пристигнахме рано и имахме достатъчно време да се насладим на сините вълни, на топлия пясък и виковете на чайките - всички тези красоти, създадени с любов от Бог за нас.

След плажа посетихме нашите приятелки от Варна - сестрите от общността на Майка Тереза. Винаги е било радост за нас да им гостуваме, тъй като те са много мили и грижовни. Така мина и вторият етап на лагера. Прибрахме се малко изморени, но и с голямо желание да продължим занятията си. Нашите духовни водачи пак бяха измислили как да направят вечерната ни среща още по-вълнуваща. В студената ве-

чера се събрахме около огъня и играхме заедно.

Четвъртък беше ден за почивка - без пътувания, само в селото. Третият етап на лагера беше историята на сестра Бернадета, която тя лично ни сподели. Тя ни разказа за трудностите и изпитанията, през които е минала, заради безкрайната си любов към Бог. След разказа й размишлявахме върху всичко, което чухме. Разбрахме, че не трябва да се предаваме, щом срещнем трудност, а трябва да се борим за постигане на целите си. След литургията, която имахме, следващ четвъртият етап на лагера - „Добро дело“. Всички заедно помогнахме на сестра

Габриел, за да се запознават с българската култура и да се подгответ колкото се може по-добре за идването си. А ние от наша страна посещаваме децата в с. Тотлебен всеки месец от година насам с голямо желание.

В първия ден заедно ги посрещнахме с по една българска роза. На 3 август сутринта заедно отдохнахме на Крушунски водопади с младежите от дома в с. Згалево. Ние им показахме едно ново място. С голяма радост направихме малкия си поход сред природата. Всички заедно се втурнахме в щури игри на една голяма поляна. След уморителната раз-

настир, а след това - малък поход по стъпките на свети Иван Рилски. Гостите ни бяха очаровани от красотата на манастира и българската природа. Споделиха, че въпреки изморителното пътуване са радостни, че са видели това свято място.

За нас като домакини е голямо щастие, че заедно с италианците направихме добър и сплотен екип. Въпреки езикова бариера успяхахме да се разбираем с тях малко на английски, малко на италиански и малко на български. Превърнахме ги в наши приятели, защото макар и от друга държава, имаме много общи неща помежду си. Преживяхме много емоционални мигове заедно - вечер обсяждахме как е минал денят. А един от най-емоционалните моменти беше последната вечер. Тогава направихме разходка до местността Паметниците, близо до Свищов. Хапнахме сладолед и си поговорихме сладко. Последния ден ги изпратихме до летището в София. Разделихме се с много прегръдки, с обещанието да поддържаме връзка и с надеждата да се срещнем отново.

Радостни сме, че идват през лятото, за да правим заедно по-щастливи нашите малки приятели. Благодарни сме им, че дойдоха доброволно и с голямо желание тук и че са съпричастни към българската реалност. Благодарни сме на отец Франческо и сестра Донатела, че ги подкрепят и че са ги запознали с България, на отец Фортунато, отец Патрик и сестра Франческа, че ни показваха пътя към тази мисия.

Макар и да не можем да опишем с думи всички наши емоции и чувства, които изпитахме през това лято, искаме да ви кажем, че то беше много ползотворно. Надяваме се, че тези лагери ще ни помогнат през годината в ежедневния ни живот.

**Даринка КАРАДЖОВА,
Йонка ЙОНКОВА
и Цветелина ЙОНКОВА,
енория „Св. св. Кирил и Методий“ - Свищов**

**ИСТИНА
VERITAS**
Брой 9 (1442)
септември 2010 г.

Вярата се показва от делата

От стр. 1

любов, като най-големите неща, които характеризират Майка Тереза. Тя е била вдъхновена от Малката свeta Тереза и чрез съзерцанието и молитвата е получила духа да разбере, че вярата се показва от делата. Проповедникът изтъква, че в живота си тя е намерила божествената воля, увлечайки и други хора в своята мисия - да прави милосърдни дела.

Днес има бедни и изоставени, но такива хора са не само тези, които нямат материални блага. Много повече в наше-

то време са хората, които са бедни духом. Може би това трябва да разберем, за да можем да следваме пътя, който ни сочи Свети Дух. Негово великотърпение говори и за сестрите на Майка Тереза, които имаме в нашата епархия, и това е благодат, дадена ни от Бог.

Той подчертава още, че трябва винаги да се молят, за да разбират в днешния ден каква точно е волята на Небесния отец. Да бъдат в хармонична връзка с Бог - както за хората, така и за собственото си спасение - и винаги да бъдат близко до хората, да

общават безкрайно Бог и близния. В заключение епископът изрази надежда на Майка Тереза скоро да бъде провъзгласена за светица на универсалната Католическа църква.

Днес в манастира на сестрите на Майка Тереза в Пловдив има пет сестри, а в София - четири. В Пловдив сестрите от общността са от Индия, Кения и Полша. Сестрите се грижат за изоставени, възрастни и болни жени, посещават бедни, болни и изоставени в домове, в болници и затвори.

По Радио ВАТИКАН

Разпятието в Рутилиано

Набожността към Светото разпятие в гр. Рутилиано до Бари (на 3 май и на 15 септември) обхваща също и всички села от района.

Старинното градче Рутилиано е разположено на първото стъпало на платото Ле Мурдже на пътя между градовете Бари и Бриндизи. Известно е с трапезното си грозде, с богатото си археологическо наследство и с глинените си свирки. На две дати в годината - 3 май и 15 септември - светилището, посветено на Светото разпятие, се превръща в място за изразяване на почита към Разпънатия с религиозни и гражданска обреди. Набожността води началото си от 15 септември 1709 г., когато дървеният кръст, съхраняван в манастира и поставян върху възвишение извън населеното място, бил понесен начело на шествие за измолване на дъжд. Почти цялото население на района, доведено до крайна мизерия от продължителната сула, участвало в шествието молебен с многобройни и горещи молитви. Хрониките разказват, че веднага щом процесията свършила, силен и напоителен дъжд се

излял върху Рутилиано. Това било първото от серия чудотворни действия на разпятието сред жителите на града и поклонниците.

Разпятието е прекрасна полихромна дървена творба, изработена между 1630 г. и 1637 г. от скулптора от Галиполи Веспазиано Дженуино. И до ден днешен хората тук носят в сърцата си дълбоката набожност към Чудодейното разпятие, на което са поверили закрилата си и на което се приписват не едно чудеса.

Маргарита ВАСИЛЕВА,
по списание Famiglia cristiana

Най-разпространените кръстове

- **Кръстът на Голгота.** Известен е още като кръст на въздигане или на снижение. На него са изобразени трите стъпала на християнските добродетели - вярата (най-високото), надеждата и любовта.

- **Гама кръст или Гамадион,** наречен така заради формата му, която наподобява гръцката буква „гама“. Символизира Христос като Крайгълен камък на Църквата. Често може да се види върху одеждите на православните свещеници.

- **Гръцки кръст.** Има пределно опростена форма. Всички страни са равни по дължина. Като знак се използва още от езическо време - като символ на бога на слънцето, бога на дъжд, като символ на елементите, от които е създаден светът: въздух, земя, огън, вода. В ранното християнство гръцкият кръст е символ на Христос.

- **Кръст с листа от детелина.** В хералдиката се нарича още Кръст ботони. Листата на детелината - както и самият кръст - са символ на светата Троица. Използват го и като образ на възкресението на Христос.

- **Латински кръст.** Той е най-разпространеният християнски символ в западния свят. По традиция се смята, че Христос е бил разпънат именно на такъв кръст, оттук и другото му название - Кръст на разпятието. Обикновено се прави от необработено дърво, но понякога го покриват със злато (което символизира славата) или с червени петна (като кръвта на Христос) върху зелен цвят (Дървото на живота). На разпятието се изобразява фигурана на Христос. Когато Спасителят е със затворени очи, кръстът се нарича „Мъртвият Христос“, когато е с отворен

На стр. 10

Присьда...

От стр. 4

111. Признава посочените по-горе тридесет и шестима подсъдими за В И Н О В Н И в това, за гдето по същото време в интерес на чужда държава са събирили и издавали на ватиканското, френското и други империалистически разузнавания сведения от стопански, военен и политически характер, съставляващи държавна тайна...

V. Признава подсъдимите: СВОБОДА /СЕРАФИМА/ ДИМИТРОВА АНГЮШЕВА... монахиня, и НАДЕЖДА ХРИСТОФОРОВА ЗАФИРОВА... грамотна... за В И Н О В Н И в това, гдето по същото време умишлено са улеснявали подсъдимите КАМЕН ВИЧЕВ ЙОНКОВ и ПАВЕЛ ЙОЗОВ ДЖИДЖОВ в извършвания от тях шпионаж в полза на чуждите разузнавателни централи...

VI. Признава подсъдимия ИВАН ПАВЛОВ СТАНЕВ... католически свещеник, и подсъдимия СЛАВЧО НИКОЛОВ СОТИРОВ... адвокат за В И Н О В Н И в това, за гдето по същото време са станали причина да бъде разкрита държавна тайна...

IX. ВЕЩЕСТВЕНОТО ДОКАЗАТЕЛСТВО, състоящо се от: две радиоприемателни станции, поставени в два куфара с необходимите части и принадлежност, две газови маски с необходимите принадлежности, една циклостилна машина с восьч

ни листове, една американска картечница, една английска пушка марка „Енфилт“ N2/3 - 89, с един пълнител, един пистолет система „Валтер“ 9 мм., с три пълнителя, един пистолет система „Валтер“ 7/65 с три пълнителя, 379 /триста седемдесет и девет/ патрона, една ръчна картечница марка „Бревета“, един дъгообразен пълнител за картечница, две яйцевидни бомби - нападателни, със сини капачета, заредени, една бомба бухалка, отбранителна, заредена, една стоманена лента за ръчна картечница с 22 патрона, два пистолета - единият марка „Бревета“, а другият „Делтер“, ~50 патрона, един руски пистолет, една противогазова маска, една артилерийска бусола - измервателен уред N2 960, една торбичка черен заряд за снаряди на квадратчета, една напълно запазена пушка, работена в немската оръжейна работилница „Берлинг“ N2 78775, кодове-шифър и множество медикаменти и санитарни материали се КОНФИСКУВАТ в полза на държавата.

Присьдата е окончателна и не подлежи на обжалване.

Председател: /п./

Членове: 1. /п./ 2. /п./

Съдебни заседатели: 1. /п./ 2. /п./ 3. /п./ 4. /п./

Из решение по дело 452/1952 г.

9 ИСТИНА
VERITAS
Брой 9 (1442)
септември 2010 г.

„Каритас“ - село Малчика, по уникален начин отбелая кампанията „Нулева бедност“ в своята енория

От стр. 1

Куклен, Малко Търново и на „Каритас“ - България, кметът на с. Малчика, представители на читалището и на основното училище в селото и на Корпуса на мира.

На празника по уникален начин беше представена кампанията на „Каритас“ - Европа, наречена „Нулева бедност - действай сега“. Младите доброволци на „Каритас“ - с. Малчика, и на „Каритас“ - Амброзиана, изградиха стена, на

която представиха различните лица на бедността чрез снимки, рисунки и колажи. Организаторите поканиха присъстващите да напишат по една дума, с която да опишат бедността - скандали, липса на финансови ресурси, липса на работа, липса на жилище, болест, старост, безработица, овдовяване, срам, страх, безразличие... Това бяха част от написаните изрази и думи. На гостите и енориашите беше представен доку-

ментът, разработен от „Каритас“ - Европа, „Бедността сред нас“. Представителите на отделните организации бяха призовани да разрушат Стената на бедността, зад което се откри Стената на доброволеца със снимки от проектите на енорийските и епархиините организации, представлящи позицията и работата на „Каритас“ в България срещу бедността и социалната несправедливост - работа за постигане на нулева бед-

ност.

През целия ден младите доброволци от с. Малчика и Милано предлагаха кафе на гостите и енориашите, обсъждаха с тях проблемите на бедността в съвременното ни общество и ги приканваха да подпишат петицията против бедността на „Каритас“ - Европа.

Отец Даниел изнесе кратък катехизис, посветен на темата „Нулева бедност“, който свърза бедността по света и

това какво ни казва Божието слово за бедността.

„Нека наистина да си отворим очите и да погледнем бедните. Да се заслушаме и да чуем гласа на бедните. Да отворим сърцата си и да се срещнем с тях. Да освободим ума си и да разберем, че всяко човешко същество има право на достоен начин на живот.“

Светломира СЛАВОВА,
„Каритас“ - Русе

Какво е отношението ви към свещеника?

Във връзка с Годината на свещеника епископът на Паленсия (Испания) Хосе Игнасио Мундия е подготвил тест, чрез който да се оцени доколко свещениците се радват на вниманието на вярващите. „Някой може би си мислят, че Годината на свещеника засяга само клира. Ни най-малко - заявява епископът. - Когато някой отива при свещеника с искреното желание да срещне Бог, той - дори без да си дава сметка - допринася за верността на този свещеник и за по-вече свещенически звания.“

Чрез този тест епископът смята, че не само ще преценим енориста си, но ще видим и ние що за вярващи сме.

1. Молил ли си се насърко за своя енорист, за своя епископ или за папата?

А/ Дори не знам как се казват.

Б/ По време на литургията има молитва за тях и аз се присъединявам към молитвата.

В/ Всеки ден ги споменавам в личната си молитва.

2. Доверявал ли си се напълно на свещеник, смятайки, че той може да помогне за решаване на проблемите ти?

А/ Всеки сам трябва да решава проблемите си.

Б/ Два акула са по-добре от един... Винаги е полезно да чуеш и да приемеш съветите на някой, който може да ни помогне.

В/ Най-голямата помощ, която съм получавал от свещеник, е, когато съветите му са придвижени от оправданието на Бог в тайнството на изповедта.

3. Когато в компания чуеш антирелигиозни коментари...

А/ Плувам по течението, за да не правя пошо впечатление.

Б/ Правя се, че не чувам.

В/ Казвам, каквото мисля, като свидетелствам вярата си.

4. В един свещеник виждам...

А/ Реликва от миналото.

Б/ Чиновник, който се занимава с религията.

В/ Божи служител, друг Христос между нас.

5. Колко пъти си канил енориста у вас?

А/ Свещеникът е викан само когато някой умира.

Б/ Когато баба е при нас, той носи причастието.

В/ Често... Удиви ме, когато веднъж след десерта разказа историята на своето призвание.

6. Когато слушаш свещеника да проповядва...

А/ Слушам го в зависимост от ораторските му способности.

Б/ Слушам го, ако темата, която разглежда, ми е интересна.

В/ Виждам в него инструмента, чрез който Бог ми говори.

7. Когато даренията по време на литургията са в полза на семинариите...

А/ Свещениците винаги искат.

Б/ За толкова неща се искат пари! Хайде, ново двайсет!

В/ Давам с удоволствие, понеже мисля, че никое звание не бива да погива заради липса на пари.

8. Когато видя възрастен свещеник в храма или на улицата...

А/ Мисля си, че Църквата вече е остаряла.

Б/ Важното е да казва бързичко литургията.

В/ Благодаря на Бог заради неговата вярност и за доброто, което е сторил на хората.

9. Когато видя млад свещеник на олтара.

А/ Нямам му доверие заради липсата на опит. Че какво може той на мен да ми каже!

Б/ Наблюдавам го какво и как го върши и си правя изводи.

В/ Хвала Бог за новото звание и горещо се моля за него.

10. Как ще реагираш, ако синът ти каже, че иска да стане свещеник?

А/ Ще го попитам дали не е превъртял и ще му припомня, че трябва да продължим фамилията.

Б/ Ще го помоля да премисли всичко добре и първо да завърши висшето си образование.

В/ Ще изпитам една от най-големите радости в живота си и безрезервно ще го подкрепя.

11. Подхвърлял ли си на дете, юноша или младеж, че може да стане и свещеник?

А/ Това не ми е работа. Всеки да си гледа живота.

Б/ Трябва да уважаваме всички призвания, дори да се различават от нашето.

В/ Ако смяtam, че конкретно някой може да върши тази работа, се моля за него.

12. Какво мислиш за думите на Енориста от Арс „Свешенникът е любовта на Христовото сърце“?

А/ Една доста директна духовна мисъл.

Б/ Мисля, че може да го каже само един свят свещеник.

В/ Смяtam, че е точно така, независимо че „това съкровище ние носим в глинени съдове“ (2 Кор. 4, 7).

Въпреки че ти самият вече си прецинил отношението си към клира според посочените отговори, ето и „официални“ резултати от теста.

Ако повечето ти отговори са с буквата A, ми е чудно как този тест изобщо е стигнал до ръцете ти. Но благодаря на Бог, че така е станало, за да мога да ти кажа като свещеник - какъвто съм, че Бог лудо те обича и очаква от теб обичлив отговор.

Ако повечето пъти си предполел буквата B, ще ти кажа, че не ползваш всички богатства, които Бог ти предлага чрез свещениците.

Ако предпочитаната ти буква е C, то не представай да се молиш на Бог за освещаването на свещениците и за увеличаването на свещеническите звания, понеже съм сигурен, че теб Бог ще те чуе.

14 септември

Свети Йоан Златоуст

Славен е не само този, който търпи нещо за Бога, но и този, който страда несправедливо и понася това мъжествено и благодари на Бога за изпитанието.

Бог не изоставя човека, когато допуска страданията, но желае да го увенчае и да го направи по-славен.

Възнаграждения са определени не само за добродетелите, но и за страданията, и то награди много големи и не по-малки, отколкото за добродетелите, а понякога даже и по-големи.

Страданията на плътта донасят и блестящи венци за праведните, които по-светло от сънцето сияят и са най-великата очистителна жертва.

Ако Бог, Който знае вашите страдания и може да ги предотврати, не ги отклонява, то без

съмнение е, че Той чрез тях промисля и се грижи за вас.

Когато видиш някой, че дава милостиня и извършва много други добри дела, с което съкрушава силата на дявола, но при това е подложен на изкушения и страдания, то ти не се смущавай; той се подлага на изкушения и бедствия, защото силно поразява дявола. Но ще кажеш: защо Бог допуска това? За да може той да се удостои и с по-големи венци, а дяволът да получи най-силно поражение. Наистина, когато такъв - вършещ добро, а претърпяващ зло - за всичко благодаря на Бога, тогава и дяволът е силно поразен.

Няма нищо по-добро от злостраданията за Христос. Аз не толкова облажавам апостол Павел за това, че бил отнесен в рая, колкото за това, че бил хвърлен в тъмница.

Светци през септември

Неизвестната света Беата

По бегли данни, с които разполага агиографията, света Беата е дъщеря на херцога Хайнрих от Мекленбург. Тя ръководи кларисински манастир в Рибниц от 1350 г. С живота си става пример за християнски добродетели и святост на монахините в манастира. Счита се, че е починала на 8 април, затова този ден е определен в немския календар за възпоменаване на паметта ѝ. У нас името ѝ е записано под датата 6 септември.

Кой е свети Урбан

С името Урбан има известни не по-малко от трима светци.

Папа Урбан I, канонизиран, е осемнадесетия папа на Римския престол. Сведенията за него са легендарни. Мъченничеството му е било на площад пред храма на богинята Диана, днес на улица „Номентана“ в Рим. Умъртвен е в 230 г. Известен е и с това, че наредил цялата църковна утвар да се прави само от сребро.

**ИСТИНА
VERITAS
Брой 9 (1442)
септември 2010 г.**

Атрибути, с които се изобразява, са чепка грозде в ръката му, а понякога и с разтворена книга, лежаща пред него. Светецът е патрон на градовете Маастрихт, Толедо, Троя, Валенсия, а също и на лозарите.

Друг Урбан е известен като епископ на Лангрес. Епископът живял в IV в., но с течение на времето бил объркан с папа Урбан. Епископът на Лангрес успява да се скрие от преследване зад една лоза и затова го изобразяват с лозови ластуни и грозде в ръце. Той е покровител на Дижон и Лангрес, покровителства и лозите, градините, дивите плодове, бъчварите. На него се молят за хубаво време, за помощ срещу светкавици, мраз и бедствия.

Друг свети Урбан е известен като ученик на свети Галус в VII в. Той проповядвал в Некар и обучавал в лозарство. Легендата за него разказва, че е издигнал кръст, обвит в лозови ластunkи.

В Германия съществува традиция, според която 25 май е денят на лозарските светци Урбановци. Обикновено тогава е началото на топлото време - след студа на тъй наречените Ледени светци.

Свети папа Урбан V не бива да се смесва с лозарските Урбановци. Той е роден в 1310 г. в Грисак - провинция Лангедок. Кръщелното му име е

Загадъчната света Регина

Автентични актове от Ранното средновековие за тази светица отсъстват. Знае се, че тя е пострадала за вярата при управлението на Максимилиан Херкулиус в 300 г. в Алеция (днес Алис-сент-Рейн). Била е посечена с меч. Мощите ѝ се намират в манастирската черква Флавини сюр Озерен в Бургундия.

Светицата е изобразявана с кръст, върху който стои гъльб, или държаща меч. Някои картини я представляват изправена в горящ котел. Света Регина е покровителка на дърводелците и помага срещу струпни, краста, шуга, болести по растенията и срещу всяка болест.

М. ХИЛДЕГАРД

Най-разпространените кръстове

От стр. 9

ни - „Христос в агония“. Когато изобразяват Иисус с дрехи и корона на главата, разпятието се нарича „Разпятие на Христос - царя“. Вярващите започнали да изобразяват Христос върху кръста след Константинополския събор през 692 г. В началото Иисус не е бил съединен с кръста. Представляли Го облечен с дълга туника, с корона на главата и разперени ръце. Брадата и голотата му се появили едва през XI век като символ на страданията. Били добавени също така петте рани и тръненият венец. Често в горната част изобразявали светицът с буквите INRI - латинската абревиатура на думите „Иисус от Назарет, Цар иудейски“. Разпятието може да се види в домовете на католиците, в техните болници и учреждения. Протестантите не признават разпятието, защото го смятат за символ на римския папа. Въпреки това до XVIII моряците протестанти често татуират на гърба си разпятие, понеже вярвали, че злото ще ги подмине, срещайки лица на самия Христос.

Папски кръст. Наричан е още източен или Кръст на свети Лазар и е символ на Православната църква, но го наричат също и кардиналски или кръст с две напречници. Горната напречница представлява дъска за надпис, както е било и при разпъването на Христос.

Руски кръст. Наричан е още източен или Кръст на свети Лазар и е символ на Православната църква в Източното Средиземноморие, Източна Европа и Русия. Най-горната от трите напречници се нарича титулус. Там се е писало името - както при патриаршеския кръст. Най-долната напречница символизира поставката за краката. Тази напречница е наклонена, напомняйки за кръстната смърт на апостол Андрей Първозвани, който пръв проповядва Христовата вяра в земите на север от Черно море.

Дървото на лъжата

Истината и Лъжата преди много, много години се събрали и заживели заедно. Минава се време и Лъжата, която е винаги много дейна, предложила на Истината да посадят дърво - за да им дава плодове и да се крият през горещите дни в сянката му. Истината, която не е двулична и се задоволява с малко, приема предложението.

Когато дървото започнало да расте клонесто и зашумено, Лъжата предложила на Истината да си го разделят. Идеята се харесала на Истината.

Лъжата, като изложила основателни и добре подредени доводи, че корените държат дървото, че му дават живот и затова са най-добрата му и полезна част, посъветвала Истината да остане сред коренините, които живеят под земята. А тя щяла да се задоволи с клонките, които тепърва растели, и да живее над земята, което крие хиляди опасности, тъй като щяла да зависи от хората, които можели да отрежат, счупят или смачат клонките. Същото можели да стоят животните и птиците. Освен това - допълнила Лъжата - големите жеги може да изсушат клонките, а лютите сту-

дове - да ги замразят. Докато корените не са изложени на такива рискове. И Истината, след като чула всичките доводи, нали си е доверчива и без скрити помисли, повярвала, че Лъжата казва истина и приема предложението.

И така, Истината отишla да живее под земята, понеже там били корените, които тя избрала, а Лъжата останала върху земята - сред хората и другите твари. Тъй като Лъжата умее много добре да ласкае и хвалебства, тя бързо си спечелила възхищението на хората, защото дървото й растило бързо, разпервало големи клони и листа, които правели дълбока сянка; по дървото зачъфтели и красиви многобагрени цветове.

Като виждали това толкова красivo дърво, мнозина започнали с удоволствие да се събират под него - радвали се на сянката и на цветовете му. Доста дори оставали да живеят край него. А в отдалечението селца хората си пожелавали да отидат при дървото на Лъжата - заради веселието, безметежността и дълбоката сянка, които витаели около него.

Лъжата станала почитана и особеноуважавана от онези,

които постоянно търсели компанията й. А този, който най-малко се доближавал до нея и най-малко знаел за хватките й, бил презиран от всички и даже самият той се смятал за човек втора ръка.

Докато Лъжата се чувствала много щастлива, тъжната и пренебрегвана Истина живеела скрита под земята, без никой да я знае къде е и дори без да я потърси. Истината обаче огладняла, видяла, че няма какво да яде и загризала корените на дървото на Лъжата. Въпреки че дървото имало големи клони, широки листа и шарени цветове, то не дало плод, понеже Истината изяла корените му.

По онова време Лъжата се излежавала под сянката му заедно с хората, които я придржавали и се учели от муралите й. Духнал външътър. Дървото, което нямало вече корени, се залюпяло и рухнало върху Лъжата и обкръжило й, като изпочупило бялите кости. От дупката под дънера изскочила Истината и видяла ранената Лъжата и хората, които пострадали, защото следвали нейния път.

Лъжата има големи клони и цветовете й - нейните думи, мисли и ласкателства - са много приятни и много се харесват, но са краткотрайни и никога не дават добри плодове.

Въпреки че в наше време Истината не се радва на особена почит, придръжай се към нея. Истината винаги ще те прави свободен.

По ИНТЕРНЕТ

Зората на Северния ренесанс

(Продължава от бр. 8)

В „Мадоната на канцлера Ролен“ ситуацията е по-различна. Тук наблюдаваме нов за епохата на художника живописен похват - картина в картината. Стаята или залата, в която Ван Ейк разполага персонажите - Мадоната с канцлера, завършва с колонада, водеща към балкон. Перспективата извън балкона представя града с моста, отпиващ в далечината кораб и сградите на брега - от страната на канцлера - домовете и административните сгради - защото той е свързан със земното, а от страната на Мария - черквите и катедралата на града. Мария е със сериозно изражение - тя гледа към Детето си и сякаш не се интересува от китора. Над главата ѝ летящ ангел й поставя красива корона. Подовата мозайка, колоните и скъпите

човек, посветен повече на действието и на земните дела, отколкото на молитвата. Той като че ли размишлява какви са предстоящите му задачи.

Още две изображения на Дева Мария си струва да се споменат. При „Мадона в черквата“ Мария сама се разхожда в храма с Детето на ръце. В по-далечната част на храма се вижда група хора, които гледат към нея, но не смеят да нарушаат мислите й. В тази картина художникът ни напомня за страхопочитанието към Божията майка, но и за нейната самота. Като че ли е поставен големият въпрос - не сме ли се отдалечили от

Мария и разбираме ли я? В картината Ван Ейк пресъздава в тънкости архитектурата на ранноготически храм.

„Мадона Лука“ пък е кърмена Богородица, отново на трон, но в скромна стая, в нишата на която забелязваме съд за миене, шише с вода и свещник, а на прозореца - плодове.

Ян ван Ейк има още много творби, миниатюри и портрети. Историята на изкуството обаче отбелязва разгледаните по-горе за връх в творчеството му.

Холандският художник поставя персонажите си в светъл, красив и спокоен свят. За него няма хора, незаслужаващи Божията милост и благодат - за разлика от творбите на Йеронимус Бош и Питър Брюгел, които ни представят човешката драма на греха, превърнал хората в уродливи същества, лишил ги от усещане за присъствието на Всемогъщия.

Днес може би ще разглеждаме скептично творбите на художника от позициите на позитивния ХХI век. Тези творби обаче изльзват силната вяра, екстаз и преклонение пред Бог, както и надеждата за бъдещо спасение, затаени в душата на Ян ван Ейк. Вероятно затова си остават въздействащи, прекрасни. Струва си да се замислим над това.

М. РАЙКОВА

Раздел втори Седемте тайства на Църквата ГЛАВА ПЪРВА Тайнствата на християнското въведение Член 2 Тайнството Миропомазване III. Въздействията на Миропомазването

1304 Миропомазването ни се дава един-единствен път, както и Кръщението, на което то е завършек. Миропомазването слага наистина в душата един незаличим духовен белег, „характер“ (Вж. CONCILIO TRIDENTINUM, Sess. 7a, Decretum de sacramentis, Canones de sacramentis in genere, canon 9: DS 1609), който е знак, че Иисус Христос е белязал един християнин с печата на своя Дух, като го облича в сила свише, за да бъде Негов свидетел (Вж. Лук. 24, 48-49).

1305 „Характерът“ усъвършенства общото свещенство на вярващите, получено при Кръщението, и „миропомазаният получава силата да изповядва публично вярата в Христос почти по силата на едно задължение (quasi ex officio)“ (SANCTUS THOMAS AQUINAS, Summa theologiae 3, q. 72, a. 5, ad 2: Ed. Leon. 12, 130).

IV. Кой може да получи това тайнство?

1306 Всеки кръстен, но още непомазан, може и трябва да получи тайнството Миропомазване (Вж. CIC canon 889, § 1). Тъй като Кръщението, Миропомазването и Евхаристията образуват едно цяло, следва, че „вярващите са задължени да получат това тайнство в подходящо време“ (CIC canon 890), защото без Миропомазването и Евхаристията тайнството Кръщение без съмнение е валидно и ефикасно, но християнското посвещение остава недовършено.

1307 Латинският обичай от векове посочва възрастта, на която трябва да се приеме тайнството Миропомазване - „възрастта на разпознаването“. Обаче при опасност от смърт децата трябва да се помажат дори и да не са стигнали тази възраст (Вж. CIC canones 891, 883, 3).

1308 Ако някога се говори за Миропомазването като за „тайнина на християнска зрялост“, не трябва в никакъв случай да се смесват зрялата възраст на вярата със зрялата възраст на естествения растеж, нито пък да се забравя, че кръщелната благодат е благодарят на безвъзмездно и незаслужено извраничество, която няма нужда от „потвърждение“, за да стane ефективна. Свети Тома го напомня: „Телесната възраст не обуславя душата. Така дори и в детството човек може да получи съвършенството на духовната възраст, за която говори книгата Премъдрост (4, 8): „Не в дълговечността е честната старост, тя не се измерва с броя на годините.“ По този начин много деца, благодарение на силата на Свети Дух, която са получили, са се борили храбро и дори са проливали кръвта си за Христос“ (Вж. SANCTUS THOMAS AQUINAS, Summa theologiae 3, q. 72, a. 8, ad 2: Ed. Leon. 12, 133).

1309 Подготовката за Миропомазването трябва да има за цел да доведе християнина до по-тясна връзка с Христос, към една по-живя близост със Свети Дух, с Неговото действие, Неговите дарове и вдъхновение, за да може по-здраво да се натовари с апостолските отговорности на християнския живот. Оттук катехезата на Миропомазването ще се постарае да подобри разбирането за принадлежността ни към Църквата на Иисус Христос както за Вселенската църква, така и за енорийската общност. Последната носи особена отговорност при подготовката на тези, които ще бъдат помазани (Вж. Ordo Confirmationis, Praenotanda 3 (Typis Polyglottis Vaticanis 1973) p. 16).

1310 За да получим Миропомазването, трябва да бъдем в благодатно състояние. Уместно е да прибегнем до тайнството Покаяние, за да бъдем пречистени за дара на Свети Дух. Една по-гореща молитва трябва да ни подгответ да получим с покорност и благоразположение силата и благодатите на Свети Дух (Вж. Деян. 1, 14).

1311 За Миропомазването, както и за Кръщението, желаващите да се кръстят трябва да потърсят духовната помощ на един кръстник или кръстница. Подходящо е той да бъде същият кръстник както при Кръщението, за да се подчертает по-добре единството на двете тайнства (Вж. Ordo Confirmationis, Praenotanda 5 (Typis Polyglottis Vaticanis 1973) p. 17; Ibid., 6 (Typis Polyglottis Vaticanis 1973) p. 17; CIC canon 893, § 1-2).

V. Извършителят на Миропомазването

1312 Първоначалният извършител на Миропомазването е епископът (Вж. CONCILIO VATICANUM II, Const. dogm. Lumen gentium, 26: AAS 57 (1965) 32).

На Изток обикновено свещеникът е този, който кръщава и който непосредствено след това дава Миропомазването в едно-единствено отслужване. Той го прави обаче със свето миро, осветено от патриарха или епископа, което изразява апостолското единство на Църквата. Вързките на това единство се засилват от тайнството на Миропомазването. В Латинската църква същият ред се прилага при кръщаването на възрастни или когато е допуснат до пълно общение с Църквата един кръстен от друга християнска общност, чието тайнство на Миропомазване не е валидно (Вж. CIC canon 883, § 2).

Из „Катехизис на Католическата църква“

